

1945 - 1980

Digitaliziral HISTER CAPRAE

septembra 2024 za spletni portal
kuopr-anbot.si

Knjiga iz zbirke Stanko Ivančič iz Žusterne

35 LET OSNOVNE ŠOLE JANKA PREMRLA-VOJKA 1945-1980

Praznujemo obletnice, ki vsaka po svoje obeležuje neko obdobje, vezano na obstoj, boj, razvoj, uspehe in neuspehe ter najsvetlejše trenutke določene večje ali manjše sredine, ustanove ali družbene skupnosti, kjer je človek dejavnik in gonilna sila previhral vse mogoče viharje in uspel, da ob jubileju s ponosom in opravičeno samozavestjo gleda nazaj na prehojeno pot in ocenjuje to, kar je ustvaril in dosegel. S posebnim zanosom in občutkom obhajamo še zlasti tiste naše obletnice, ki so neposredno vezane na naš osvobodilni boj, revolucijo in poveljni razvoj, ko smo iz naroda hlapcev postajali in postali sami kovač svoje lastne in skupne usode v svobodni, demokratični, neuvrščeni, socialistični Jugoslaviji. Za nas v Kopru in v širšem prostoru Istre in Primorske imajo nekateri jubileji še poseben, svojevrsten zgodovinski, politični in družbeni pomen, ko bi morda v nekaterem drugem okolju naše domovine imeli le formalen značaj, kot ena izmed etap v razvoju neke sredine ali kraja. Zato praznovati 35-obljetnico obstoja, delovanja in nepogrešljivega poslanstva osnovne šole Janka Premrla-Vojka v Kopru ima za Koper in našo slovensko Istro svojstven pomen, ki ga v svojem bistvu lahko najbolj dojame tisti, ki je okusil, kaj pomeni biti oropan svoje osebnosti in nasilno sprejemati nekaj odtujenega in oddaljenega, ki z njegovim bistvom ni v ničemer povezano. Oropani smo bili slovenskih kulturnih, gospodarskih in vzgojno-izobraževalnih ustanov, ki so uspešno delovale v našem mestu in podeželju.

Napočil je čas, ko se je svetli, sončni in cvetoči pomladi umaknila turobna zima. Slovenska beseda in pesem sta zavriskali po naših gričih in dolinah do morja in naznanjali naš narodni, socialni in politični preporod. Tedanji pionirji in mladinci so v partizanski šoli spoznavali lepoto našega jezika in kulture, utrjevali svojo narodno zavest in istočasno se vzgajali v spoštovanju in prijateljstvu do bližnjega ne glede na njegovo narodno pripadnost. Poslanstvo partizanske šole so v osvobojeni slovenski Istri in njenih mestih nadaljevale naše obnovljene šole. Posebno vlogo je imela tudi ta šola, ki ji danes namenjamo to slavje, ko je v nekaterih učilnicah sedanje gimnazije zbrala prve otroke slovenskih staršev iz mesta in okolice v jeseni leta 1945.

Osnovna šola Janka Premrla-Vojka se lahko s ponosom ozira nazaj na prehojeno pot, ki je tesno povezana z vsem našim bojem.

V imenu družbenopolitičnih organizacij in skupščine občine Koper, čestitam učencem in kolektivu osnovne šole Janka Premrla-Vojka ob 35-jubileju šole, ki nosi ime enega najslavnejših junakov primorskega ljudstva.

Zahvaljujemo se vsem tovarišicam in tovarišem, ki so na tej šoli delovali in vam, ki še delujete v svojem poslanstvu kot vzgojno-izobraževalni družbeni delavci.

Raul Šiškovič
predsednik OK SZDL Koper

NAŠIH PETINTRIDESET LET

Osnovna šola Janka Premrla-Vojka praznuje letos 35-letnico svojega delovanja. Ko v jubilejnem letu pregledujemo njeno prehojeno pot, ocenjujemo delo množice učiteljev in učencev, ki so se zvrstili v 35 letih pod njeno streho; ugotavljamo razmere, v katerih so delali, uspehe njihovih skupnih prizadevanj in njihovo vlogo v družbenem okolju. Hkrati si zastavljamo nove naloge in snujemo njen današnji in jutrišnji dan.

Letnica rojstva šole je nepozabno leto 1945. Tudi slovenska obala je zadihala v svobodi. Slovenskemu jeziku je bila izbrjana prosta pot. Po šestindvajsetih letih je v Kopru oživela slovenska šola. Zadnji pouk v materinščini je v njem zamrl leta 1919; takrat je bila ukinjena slovenska Ciril-Methodova šola.

Slovenska osnovna šola je odprla vrata otrokom slovenskih staršev 4. oktobra 1945 v poslopju bivše italijanske mornariške šole; pred prvo svetovno vojno je bilo tam slovensko učiteljišče.

V štiri razrede (od 1. do 4.) je bilo vpisanih 88 učencev iz obsežnega šolskega okoliša; 76 jih je obiskovalo pouk. To so bili otroci, rojeni od 1932. do 1940. leta.

Začelo se je pionirsko delo prvih učiteljev slovenske šole; posledice raznarodovanja so bile občutne. Prihajali so iz vrst partizanskih učiteljev, klicu Primorske so se odzivali učitelji-pregnanci. Zaorali so prve brazde v ledino, ki je domala prekrila slovensko njivo.

Takratne razmere naj osvetlijo utrinki iz šolske kronike:

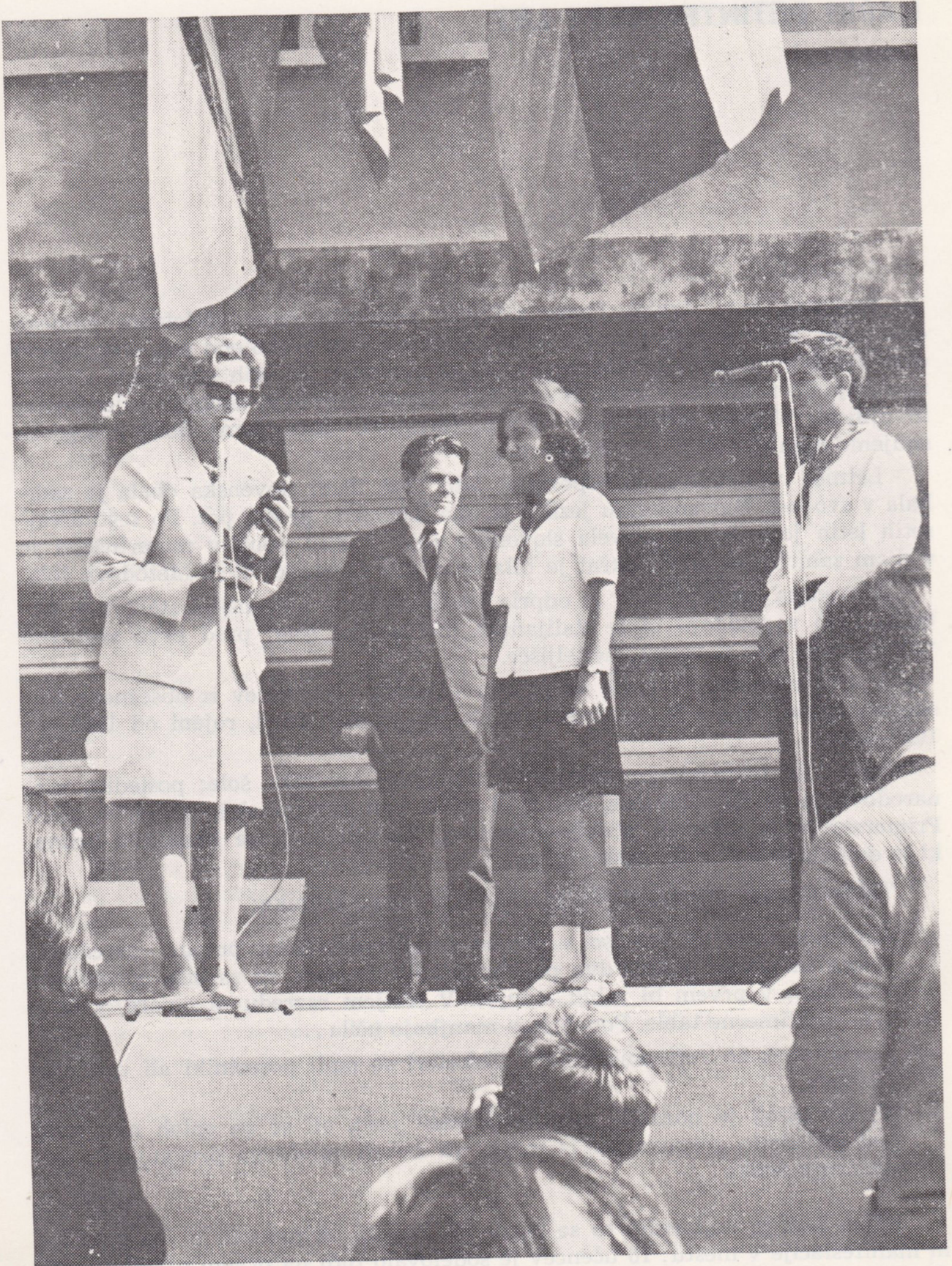
»Učilnice osnovne šole so v prvem nadstropju. Soba prvega razreda je velika in zračna, ostali dve pa sta manjši. Razredi so za silo opremljeni s klopmi; v prvem bi rabili manjše. V tretjem razredu ni omare, v drugem ni primerne table. Popolnoma manjkajo učila ...

Starši otrok so večinoma koloni. Nekateri so mali posestniki ali uradniki v Kopru ...

Mnogo otrok je pozabilo svoj materinski jezik ali se ga sploh niso učili pod pritiskom gospodarjev iz mesta ali zaradi splošnega preganjanja slovenskega jezika ...«

Kljub težkim razmeram so se učenci in učitelji vključevali v vse proslave in manifestacije v mestu; 16 učencev je sodelovalo tudi na prvem prvomajskem zletu v Trstu.

Že v prvih letih delovanja osnovne šole so učenci in učitelji vabili starše na šolske proslave. Te so bile v začetku skromne, vendar nepozabne, saj je po mnogih letih preganjanja ponosno zazvenela slovenska beseda.

Podelitev »Kipca kurirja Jovice«

...v prvih letih delovanja osnove, šole so dobile na lokalni in državi ravnanje, vendar neopazno, saj je po nas solake prosilce. Te so bile v začetku skromne, vendar nepozabne, saj je po mnogih letih preganjanja postalo razvredna slovenska beseda.

Do leta 1951. je šola delovala v podobnih pogojih. Obeti za boljšo prihodnost pa so rasli: iz ruševin koprške jetnišnice se je dvigala nova šolska stavba. 3. marca 1951 je bilo nared šestnajst novih svetlih učilnic za osnovnošolce slovenske in italijanske narodnosti: tri za slovensko šolo, trinajst za italijansko osemletko. V sožitju, pod istim krovom, sta delovali obe šoli pet let.

Učitelji, organi ljudske oblasti in prvi roditeljski svet staršev, izvoljen 12. maja 1946 na roditeljskem sestanku, so si prizadevali, da bi vsi slovenski starši vpisovali svoje otroke v slovensko šolo. Po odloku OLO o pošiljanju slovenskih otrok v slovensko šolo, italijanskih v italijansko, mešanih zakonov pa po odločitvi staršev, se je v šolskem letu 1952/53 prešolalo iz italijanske šole 27 otrok. Po preselitvi »Mladinskega doma« iz Pirana je število otrok naraslo še za 44. Odprli so tri nove oddelke, ki so našli prostor v neprimernih učilnicah ženske obrtne šole.

V šolskem letu 1953/54 se je začelo dolgoletno tesno sodelovanje med osnovno šolo in učiteljiščem, ki se je takrat preselilo iz Portoroža v Koper; štiri leta sta si šoli delili šolsko stavbo. Sodelovanje je trajalo do ukinitve učiteljišča 1968. leta (pozneje se je nadaljevalo s pedagoško akademijo in pedagoško gimnazijo). Štirje oddelki 1. do 4. razreda so postali vadniški, njihovi učitelji pa mentorji učiteljiščnikom, slovenskim dekletom in fantom, ki so prihajali iz vasi slovenske Istre, Krasa in Goriške; tja so se vračali kot mladi, osveščeni učitelji.

Mentorsko delo učiteljev osnovne šole se je še bolj razširilo v šolskem letu 1955/56, ko so bile na pobudo Pedagoškega centra Ljubljana ustanovljene hospitacijske šole v večjih središčih. Vadniške učiteljice so pripravljale vzorne nastope za učitelje okoliških vasi in zamejstva. Tako je naša šola posredovala izkušnje širokemu krogu učiteljev in prispevala h kvalitetni rasti vzgojno-izobraževalnega dela na Koprskem.

V manj kot desetletju po vojni se je gospodarsko stanje okraja močno spremenilo. Izboljševali so se tudi življenjski pogoji. Na političnem področju pa se je položaj na ozemlju takratnega STO močno poslabšal. Tovariš Danilo Maver, upravitelj šole v tistem času, je zapisal v šolsko kroniko:

»9. oktobra 1953 je bila v Kopru velika protestna demonstracija zaradi anglo-ameriškega sklepa z dne 8. oktobra 1953, da se celotno tržaško ozemlje vrne Italiji. FLRJ je poslala na mejo svoje čete. Med mladino je bilo mnogo prostovoljcev, ki so se praktično urili v orožju, da bi, v slučaju potrebe, branili pridobitve NOB. Vse prebivalstvo je bilo pripravljeno na nove žrtve... Učenci naše šole so obiskali vojake na položajih v Pobegih in jih obdarili.

Z londonskim sporazumom se je napetost polegla. V coni B, ki je prišla pod upravo FLRJ, se je na vseh področjih začel hiter razvoj in napredek...«

Gospodarski razvoj Kopra, zlasti gradnji tovarne Tomos in novega tovarnega pristanišča, je vabil nove priseljence: število učencev je iz leta v leto hitro naraščalo. Spet so morali naši učenci gostovati, kjer se je našel le zasilni prostor. Rešitev je bila v nadzidavi šolske stavbe za eno nadstropje. Leta 1958 je pridobila šola novih osem učilnic; gostujoči oddelki so se vrnili pod lastno streho.

Boljši materialni pogoji ter večje število učencev in učiteljev so terjali bolj poglobljeno pedagoško delo. Že v šolskem letu 1952/53 uvedeni vzorni nastopi med učitelji in njihovo kritično ocenjevanje, so postajali vse bolj sistematični in kvalitetni. Učitelji so se strokovno izpopolnjevali tudi na raznih mesečnih konferencah in na številnih seminarjih. Poleg rednega šolskega dela so vodili v takratnem pionirskem domu risarski krožek, krožek za ročna dela, ure pravljic in posebne učne ure za otroke staršev, ki so bili zelo zaposleni.

Pomemben mejnik v delu osnovne šole je bilo šolsko leto 1958/59: takrat sta bili reorganizirani osnovna šola in gimnazija.

Program ZKJ je poudarjal:

»Za dosego izobraževalnih in vzgojnih smotrov naših šol bo potrebno, da se šolstvo v svoji organizaciji, načinu dela in svojem delovanju nenehno izpopolnjuje, stopa vstrec z razvojem družbe in ustreza potrebam, ki ne prenehoma naraščajo.«

Bivši osnovni šoli so se pridružili razredi nižje gimnazije; z njimi so prišli na šolo tudi gimnazijski učitelji. Nastala je nova osemletna obvezna šola. Število učencev se je zelo povečalo; bilo jih je preveč za eno samo šolo. Ustanovljeni sta bili I. in II. osnovna šola, ki sta si razdelili šolsko poslopje na dve polovici. Do leta 1962, ko je bila za učence II. osnovne šole zgrajena nova stavba na Bonifiki, je bila šola dobesedno natrpana.

Z reorganizacijo osnovne šole je bil izvoljen novi šolski odbor, ki je pomagal reševati materialno stanje šole in novo učno-vzgojno problematiko. Posebno skrb je posvečal otrokom padlih borcev. Učenci so v jubilejnem letu, 40. obletnici KPJ, izdali prvo številko odrednega glasila »Modri val«; glasilo je izhajalo neprekinjeno do danes.

Šolsko leto 1959/60 je dalo reformirani šoli njeno zakonsko osnovo: sprejet je bil zakon o osnovni šoli. Njegova vsebina je temeljila na idejnih načelih in smernicah programa ZKJ. Osnovni šoli so bile postavljene zahteve, naj bo po vsebini socialistična, v organizacijskem pogledu enotna, v svojih vzgojno-izobraževalnih prizadevanjih pa mora predvsem uravnovesiti vzgojna in izobraževalna prizadevanja.

Učiteljski zbor si je prizadeval dvigniti vzgojno-izobraževalno delo na višjo raven: učitelji so izboljševali svoje priprave, uvajali nove učne oblike, predvsem skupinsko delo, ki je uresničevalo načelo vzgojnosti; učence so vodili tudi na obiske in poučne ekskurzije v delavnice in tovarne. Za učence, ki naj v smislu novega zakona, napredujejo v višji razred z negativno oceno, so uvedli ponavljalne krožke za utrjevanje snovi.

V šolskem letu 1960/61 je I. osnovna šola dobila ime po narodnem heroju Janku Premrlu-Vojku. Poimenovanje je predlagal šolski odbor; potrdil ga je občinski svet za šolstvo. Tako je šola poudarila pomen razvijanja revolucionarnih pridobitev NOB. Gojenje tradicij in vrednot je bilo prisotno v vsem njenem delu vse do danes. Takrat je vzpostavila tesne stike z Vojkovimi starši in jih negovala vse do njune smrti. Ob spominskih dnevih smo vabili v šolo tudi Vojkove soborce in druge žive priče naše revolucionarne preteklosti.

V šolskem letu 1961/62 je dobila šola Janka Premrla-Vojka celo šolsko stavbo. Od takrat dalje so se razvijale številne interesne dejavnosti v okviru pionirskega odreda in mladinske organizacije. Te nove oblike dela so nastajale kot dopolnilo pouka. Ta, večkrat obremenjen s klasičnimi oblikami dela,

ni mogel razvijati vseh prvin vsestransko razvite osebnosti, ki je naš vzgojni cilj. Pouk poteka v učilnicah, v klopih in pred šolsko tablo, interesne dejavnosti pa v sproščenem vzdušju, ki daje več možnosti, da si učenci po lastnih spoznanjih in svobodnih odločitvah širijo obzorje in tako hitreje razvijajo sami sebe.

Za svoje zavzeto delo so pionirji in mladinci prejeli številna priznanja: med njimi zavzema najbolj častno mesto kipec kurirja Jovice, najvišje zvezno priznanje, ki ga je pionirski odred prejel v šolskem letu 1967/68.

Tudi v okviru pouka je bil dosežen viden napredek: šola je začela postopoma uvajati kabinetni pouk; najprej za učence 6., 7. in 8. razreda, pozneje še za petošolce. Najprej je bila urejena učilnica za tehnično vzgojo. Stroj je dobila šola kot nagrado za uspešno delo v okviru »Jugoslovanskih pionirskih iger«, pohišstvo pa od pokrovitelja šole, tovarne Tomos. Delavnico so uredili učenci s prostovoljnim delom. Nato sta bila urejena kabineta za fiziko in likovno vzgojo. V šolskem letu 1972/73 je stekel kabinetni pouk za vse razrede na predmetni stopnji. V začetku so bili kabineti predvsem prostori za določene predmete, sčasoma pa so, z načrtnim zbiranjem in lastnim izdelovanjem učnih pripomočkov ter s postopnim nakupovanjem učil in avdiovizualnih sredstev, dobili pečat skoraj pravega kabinetnega pouka.

Pomembni materialni pridobitvi šole sta bili še napeljava centralnega ogrevanja 1967. leta in dograditev telovadnice in upravnih prostorov 1968. leta. Od takrat dalje ni bilo več nobenih pomembnih investicij, opravljena so bila le še najnujnejša vzdrževalna in manjša obnovitvena dela.

Na strokovnem področju pa je šola še naprej širila in poglobljala svoje dejavnosti: v šolskem letu 1967/68 je dobila knjižničarja, 1969/70 šolskega pedagoga, 1973/74 pa še socialnega delavca.

Knjižnica je postajala pomemben vzgojni dejavnik: med mlade bralce je razširjala ustrezno literaturo, učence je uvajala na iskanje potrebnih vsebin in podatkov, ki jih potrebujejo pri pouku, učiteljem je pomagala pri organizaciji tekmovanj za cicibanovo in Kosovelovo bralno značko; prvo tekmovanje je bilo leta 1967. Vsa naslednja leta se je število tekmovalcev večalo. Na svečane podelitve, ki so vsako leto 2. aprila na dan knjige, smo vabili ustvarjalce mladinske literature, slovenske pesnike, pisatelje in ilustratorje. Srečanja z njimi ohranjajo učenci kot nepozabna doživetja.

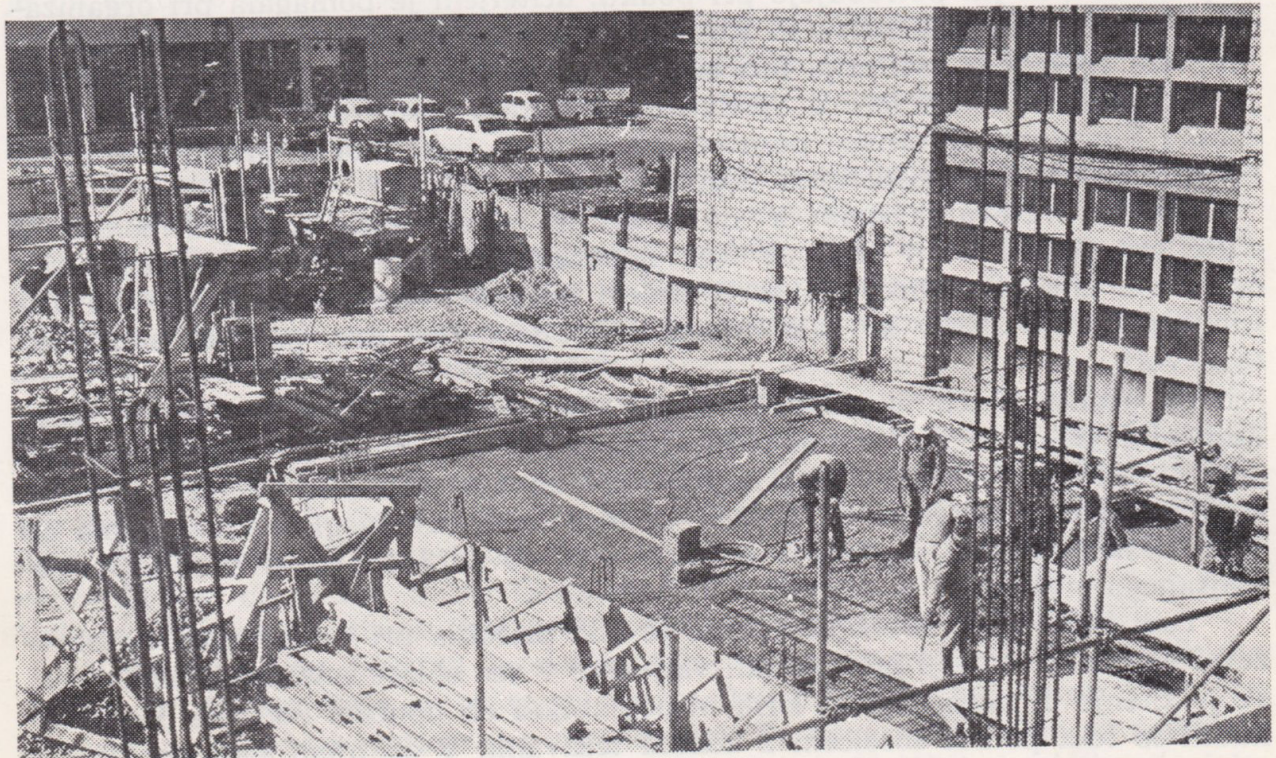
Šolska svetovalna delavca sta s svojim strokovnim znanjem pomagala učiteljem odkrivati in reševati težave posameznih učencev. V prizadevanju, da bi bili čimbolj učinkoviti, se je začelo tesnejše sodelovanje s starši. Poleg roditeljskih sestankov so bile organizirane govorilne ure, pa tudi skupinski razgovori.

Za učence z učnimi težavami je bil v šolskem letu 1969/70 uveden redni dopolnilni pouk, ki jim je omogočal, da so v manjših skupinah in ob izdatnejši pomoči učiteljev, osvajali vsaj najnujnejše znanje, potrebno za napredovanje v višje razrede. Zanje in za učence, ki niso imeli urejenega varstva doma ali v pionirskem domu, sta bila v šolskem letu 1972/73 odprta dva oddelka podaljšanega bivanja.

Tudi skrb za sposobnejše učence je bila prisotna pri vsem vzgojno-izobraževalnem delu: v večji meri so bili vključeni v vse oblike interesnih dejavnosti, svoje znanje in nagnjenja so širili in poglobljali ob uporabi dodatne literature, nudili so tudi pomoč sošolcem z učnimi težavami. V zadnjem šolskem letu pa obiskujejo tudi posebne ure dodatnega pouka.

Odkritje doprsnega kipa Janka Premrla-Vojka

Gradnja telovadnice

Proces čedalje večje demokratizacije družbenih odnosov se je močno odražal tudi v življenju in delu šole. Delavci šole so spoznavali, da se šola ne more zapirati med svoje stene, pač pa se mora v svojih prizadevanjih za učinkovitejše izobraževalne, še bolj pa za vzgojne rezultate povezovati z ožjim in širšim okoljem. Tudi znotraj šole same je bilo potrebno kritično pretehtati odnose med učitelji in učenci. V šolskem letu 1973/74 so zaživele oddelčne konference nove oblike samoupravnega sodelovanja med njimi, te so bile najprej v oddelkih 7. in 8. razreda, v šolskem letu 1976/77 pa še v oddelkih 5. in 6. razreda. Oddelčne konference so postale uspešna oblika boljšega razumevanja in zблиževanja med učenci in učitelji.

Šolsko leto 1975/76 je dalo osnovni šoli nov pravilnik o ocenjevanju učencev. Uvedene so bile tristopenjske opisne ocene za predmete, ki naj imajo predvsem vzgojni učinek — za likovno, glasbeno, telesno in tehnično vzgojo. Novi način ocenjevanja naj bi pospešil proces zmanjševanja opisa. Z njim naj šola uresničuje načelo neizbirlivosti; vsak normalen otrok naj jo konča v osmih letih! Ta zahteva je terjala globoke spremembe učiteljevega dela in učenčevega položaja v šoli. Zopet je bil močno poudarjen vzgojni vidik pouka: šola naj vzgaja s svojim načinom življenja, z zgledi in ne z besedami! Učenci naj postanejo v vsem vzgojno-izobraževalnem delu čimbolj dejavni, kritični, samokritični in ustvarjalni!

Vse te zahteve, ki jih je podkrepil še nov zakon o osnovni šoli, sprejet 20. februarja letos, nam ne dopuščajo predaha na prehojeni, 35 let dolgi poti.

Tako: po bežnem pregledu nekaterih najpomembnejših dejavnosti in mejnikov v razvoju šole smo prišli do današnjega dne.

Sadovi dela množice učiteljev so vidni: iz vrst naših učencev, ki so nadaljevali šolanje, se je vrnilo mnogo strokovnjakov najrazličnejših usmeritev v delovne organizacije svojega kraja in obale; nekateri tudi v svojo prvo šolo, kjer nadaljujejo delo tistih učiteljev, ki so jim z znanjem in vzgojo dajali tudi ljubezen do pedagoškega poklica.

Danes deluje šola v spremenjenih razmerah: materialni pogoji postajajo iz leta v leto bolj kritični; v času gradnje novih, sodobno urejenih in opremljenih šol, ostaja naša zastarela. Tudi število učencev in oddelkov upada. Veliko mladih družin je našlo svoj dom v novih naseljih in njihovi otroci obiskujejo nove šole. Naš šolski okoliš se je močno skrčil; sedaj zavzema le večji del mesta. Ne tare nas več prostorska stiska, če naj nadaljujemo z dvoizmenskim poukom; enoizmenski pouk in morda celodnevna osnovna šola pa sta še vedno objektivno oddaljena.

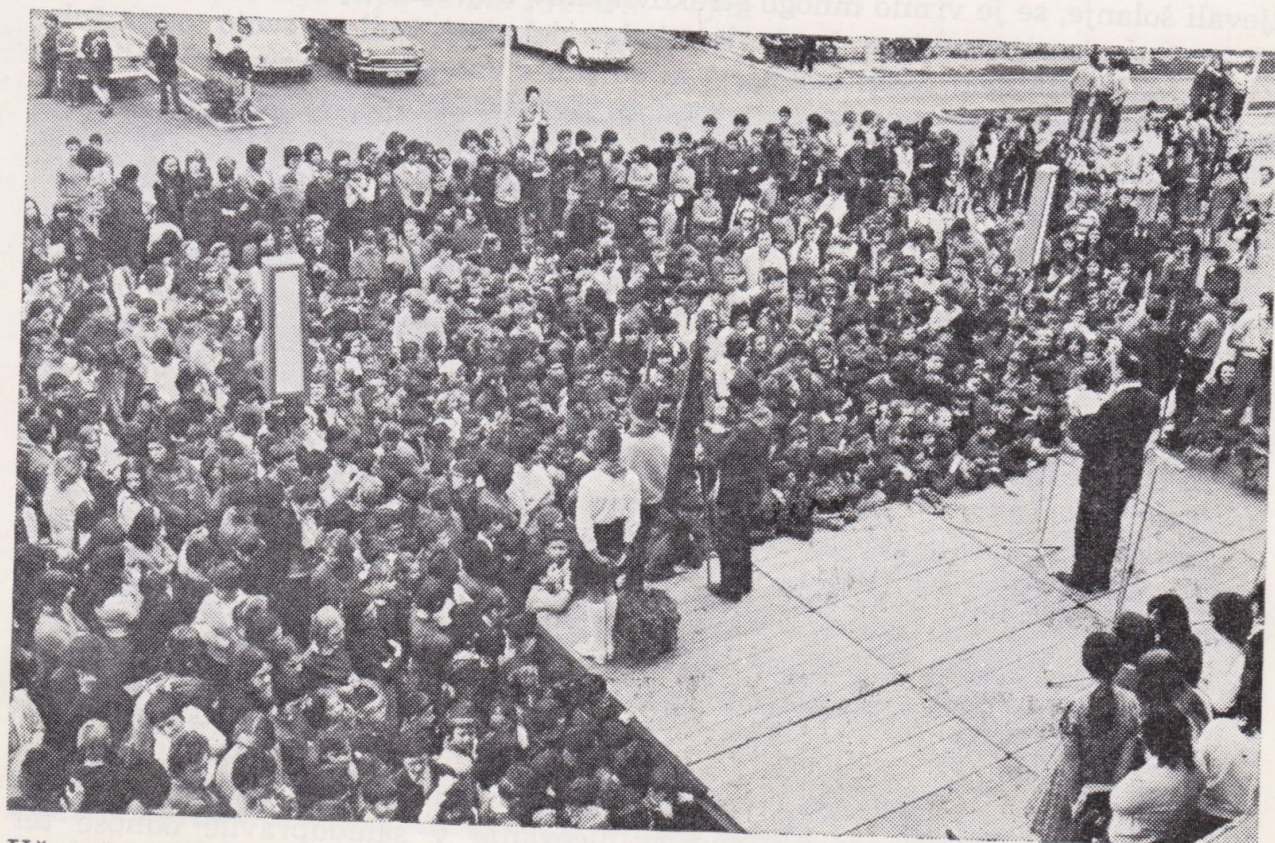
Kljub neugodnim materialnim razmeram se učiteljski zbor trudi, da bi uresničil potrebe in težnje naše socialistične skupnosti. Cilj naših današnjih in jutrišnjih prizadevanj je šola, samoupravna ustanova učencev, učiteljev, staršev in širše javnosti.

V njenem okviru zavzema še vedno osrednje mesto pouk, organiziran s sodobnimi učnimi oblikami in metodami, ki naj s svojo vzgojno naravnostjo in marksistično usmerjenostjo uresničuje temeljno nalogo novega zakona o osnovni šoli:

»Razvijati osebnost in ustvarjalne sposobnosti vsakega posameznika in pripravljati učence za aktivno vključevanje v samoupravne odnose ter v družbeno aktivnost za materialni in družbeni razvoj.«

Pevski zbor ob nastopu v gledališču

Učenci so sodelovali na vseh pomembnih prireditvah

V okviru pouka bomo dosegali ta cilj predvsem z individualizacijo in diferenciacijo dela; le tako bo lahko vsak posameznik uspešen. Z boljšo organizacijo dopolnilnega pouka bomo omogočali napredek učencem, ki teže sledijo, z dodatnim pa hitrejši razvoj in napredek nadarjenim učencem. Interesne dejavnosti bomo usklajevali s potrebami in možnostmi kraja, njihovo vsebino pa bogatili s prvinami celodnevne osnovne šole. V njihovem okviru bomo razvijali kulturne, telesno-kulturne, proizvodno-tehnične in obrambne dejavnosti. Da bi uresničili te cilje, načrtujemo postopno izboljševanje delovnih pogojev. Že v tem šolskem letu preurejamo šolsko kuhinjo, pripravljamo čitalnico in prostor, namenjen interesnim dejavnostim; v srednjeročnem planu pa načrtujemo prenovu celotne šolske stavbe in nadgradnjo upravnih prostorov, kjer naj bi pridobili prepotreben večnamenski prostor. Naše načrte sta obravnavala in potrdila svet šole in svet staršev, občinska izobraževalna skupnost pa jih je sprejela v svoj srednjeročni plan. Tako se učencem in delavcem šole obeta lepši jutrišnji dan...

Alberta Poles

TABELA: Učenci, učitelji in nekateri pomembnejši dogodki od ustanovitve osnovne šole do danes

Šol. leto	Štev. uč.	Štev. odd.	Štev. učit.	POMEMBNEJŠI DOGODKI
1945/46	76	3 (4 r.)	3	4. 10. 1945 začetek pouka, prvi roditeljski svet, skrb za boljšo opremo učilnic
1946/47	94	3 (4 r.)	2	ustanovitev pionirske organizacije in podmladka RK
1947/48	97	4	4	veliko kadrovskih problemov
1948/49	120	4	4	večja aktivnost na kulturnem področju, usposabljanje učiteljev na daljših seminarjih
1949/50	109	3 (4 r.)	3	povezovanje učiteljev OŠ z učitelji drugih šol, hrvaške Istre in zamejstva
1950/51	92	4	3	3. 3. 1951 otvoritev nove šole, prvi pionirski pevski zbor
1951/52	93	4	4	večja skrb za usposabljanje učiteljev
1952/53	101 (171)	4 (7)	4 (7)	odlok OLO: slov. otroke v slovenske šole; prvi šolski odbor, preselitev učiteljišča iz Portoroža v Koper
1953/54	180	8	8	vadnica za učiteljišče, prvi športni dnevi
1954/55	295	11	11	vzorni nastopi, več izvenšolskih aktivnosti
1955/56	409	16	16	hospitacijski oddelki za okoliške učitelje
1956/57	659	20	20	prostorska stiska

Šol. leto	Štev. uč.	Št. odd.	Štev. učit.	Pomembnejši dogodki
1957/58	719	21	21	nadzidava šolske stavbe, začela je delovati mlečna kuhinja
1958/59	742	23	31	šolska reforma, patronat tovarne Tomos, ustanovitev mladinske organizacije, 1. številka glasila »Modri val«
1959/60	850	24	32	zakon o osnovni šoli, napredovanje z negativno oceno
1960/61	912	27	34	poimenovanje šole po narodnem heroju Janku Premrlu-Vojku
1961/62	933	28	35	večja izvenšolska aktivnost učencev
1962/63	1261	37	43	preselitev II. osnovne šole v novo stavbo
1963/64	1271	38	45	ureditev kabineta za tehnični pouk, prvi svet šole in upravni odbor
1964/65	1253	38	45	kabinet za pouk fizike, zelo bogata izvenšolska aktivnost
1965/66	1243	37	44	seminarji za učitelje v organizaciji Prosvetno-pedagoške službe
1966/67	1228	36	45	prvo tekmovanje za bralno značko, šola dobi knjižničarja
1967/68	1200	37	46	najvišje zvezno priznanje s kipcem kurirja Jovice
1968/69	1160	37	47	otvoritev telovadnice in upravnih prostorov, doprsni kip Janka Premrla-Vojka
1969/70	1112	37	47	začetek dela šolskega pedagoga
1970/71	1082	36	43	kabinet za likovno vzgojo, redni dopolnilni pouk, tekmovanje »Vesela šola«, začetek pouka moderne matematike
1971/72	993	34	41	prizadevanja za sodobnejše učne oblike in metode
1972/73	869	29	38	nova šola v Semedeli, odprta oddelka PB, uveden kabinetni pouk v celoti za učence predmetne stopnje
1973/74	846	29 + 2 PB	38	večji poudarek vzgojnemu vidiku pouka, začetek dela socialnega delavca, oddelčne konference v 7. in 8. r.
1974/75	799	29 + 2 PB	39	referendum za vrtce in šole, usmerjanje učencev v pedagoške in vojaške poklice
1975/76	780	29 + 1	39	nov pravilnik o ocenjevanju, prva šola v naravi, zakon o združenem delu
1976/77	770	29 + 1	38	nove oblike in metode dela, razvijanje tradicij NOB, oddelčne konference v 5. in 6. r.
1977/78	780	30 + 1	38	podružbljanje vzgoje in izobraževanja, ustanovitev samoupravne skupnosti učencev, pripravljanje za SLO in DSZ, prvi obrambni dan, ustanovitev Pionirske hranilnice
1978/79	790	31 + 1	40	priključitev DMT, prenova kotlovnice, praznovanje 35. obletnice osvoboditve političnih zapornikov
1979/80	752	31 + 1	41	večja skrb za razreševanje vzgojnih problemov, večja aktivnost samoupravnih organov šole in samoupravne skupnosti učencev, oprema kabineta za prometno vzgojo — zavarovalna skupnost Triglav, oprema kabineta za SLO — KS Koper

JANKO PREMRL-VOJKO

Janko Premrl-Vojko

V parku na zelenici predtelovadnico je živ spomin na Vojkov vod: Vojko in devet njegovih bojnih tovarišev — devet vitkih cipres, ki ga obkrožajo.

Na Brinovem griču je skromna plošča. in na njej zapis:

»Nov rod zdaj tvoje setve klasje žanje
v svobodni zemlji, ki ti grob zagrinja in
prvega med prvimi se te spominja ...«

Na tem mestu je bil v neenakem boju s sovražnikom Vojko 15. februarja 1943. smrtno ranjen. Ob smrti, 22. februarja, so bili ob njem žalostni njegovi tovariši.

Učenci in učitelji na tej šoli smo ponosni na našega Vojka. Hočemo biti vredni imena človeka, po katerem se imenuje naša šola. Na šoli ni učenca, ki ne bi znal povedati vsaj kakšno od mnogih zgodb o Janku Premrlu-Vojku.

Zgodbe preberejo v knjigi *Vojkov vod*, ali jim jih pripovedujemo učitelji, ali jih povedo Vojkovi preživeli bojni tovariši Ivan Renko, Ciril Pelicon in Tone Ferjančič-Zvonko, ali Vojkov brat Ciril, ki živi v Semedeli. Na šolo sta na vse svečanosti vselej rada prihajala Vojkova mati in oče. Povedala sta nam veliko o njem. Posebno mati je bila ponosna na svojega sina in na to, da ga imamo mi (na naši šoli) tako radi.

Janko Premrl-Vojko se je rodil 29. februarja 1920. v Šent Vidu pri Vipavi v narodno zavedni družini v Podnanosu. Njegova mati je bila učiteljica. Vojko nikdar ni mogel priznati ali se sprijazniti s potujčevanjem Slovencev na Primorskem. Bil je uporen že kot otrok. Komu ni znana zgodba s fašistično mladinsko uniformo, ali kasneje iz Ajdovščine, ko so naborniki imeli zavezana usta, ali ona z appuntatovim prašičkom?

Vojko je v partizane šel na Nanos in se tam srčno bojeval. Njegovi tovariši so mu kot idolu sledili in izpeljali tudi v njegovi glavi porojene akcije. Janko Premrl-Vojko je postal znan med ljudstvom in strah ter trepet fašistom, ki nikoli in nikjer niso bili varni. Zato so na njegovo živo ali mrtvo glavo razpisali visoko nagrado. Toda izdajalca ni bilo. A svobode, po kateri je hrepenel, ni dočakal. Svoje bojne tovariše je takrat, ko je umiral, bodril in hrabil in jim zatrjeval, da mu ni žal, da bo umrl, saj umira za svobodo naroda, čeravno bi Vojko še kako rad živel.

Pred smrtjo ga je obiskal komandant glavnega štaba slovenskih partizanov Franc Leskovšek-Luka in mu sporočil, da je sprejet v Komunistično partijo in da je imenovan za komandanta I. Primorske partizanske brigade.

3. marca 1943 ga je glavno poveljstvo NOV in POS proglasilo za narodnega heroja.

Angelca Podlesek

Pri Vojkovih starših v Podnanosu

Podmanj, 18-9-1968

Miteljski zbor - osnovne šole

Janka Premrla - Vojka.

Koper

Prejela sva vaše povabilo na odčitje
spomenika najinemu sinu Janku - Vojku
i se vam zahvaliva.

Miteljskemu zboru osnovne šole

Janka Premrla - Vojka

Koper

Istreno se vam zahvaljujem za prisilen
sprejem, kakor tudi Z. Z. borci Koper.

Nadose lepo uspela proslava, - sad vaše
neselčne požrtovalnosti, - naju je do sva
ganila in namu bo ostala še dolgo o
prijetnem, obenem tudi budkem spominu,
na našega nepozabnega Janka.

lepo vas pozdravljam in vam želiva
še mnogo prijetnih uspehov, pri vzgoji
naše nadebudne mladine.

Silva in Franc Premrl

Podmanj, 30-9-1968.

Vojkovi starši.

NA TEM MESTU SO BILI ZAPORI

Na mestu, kjer danes stoji šola Janka Premrla-Vojka, so se do povojnih časov dvigali mrki zidovi zloglasnih koprskih zaporov, katerih začetki segajo v avstroogrške čase.

Okrog leta 1830 so v kaznilnico preuredili velikansko stavbo benediktinskega samostana na Belvederu. Ta samostan je dajal vtis srednjeveškega gradu, ker je bila to masivna štirinadstropna stavba s stražnimi stolpi na vogalih strehe.

V času Avstro-ogrške monarhije so v to jetnišnico zapirali samo kriminalce, ki so bili obsojeni nad deset let zavora. Po letu 1918, ko so Italijani zasedli Primorsko in Istro, so začeli v te zapore zapirati tudi politične jetnike, predvsem zavedne slovenske in hrvatske protifašiste; med drugo svetovno vojno pa so bili v njih mnogi znani politični delavci iz ostalih slovenskih

Zapori na prostoru, kjer stoji zdaj šola

pokrajini, predvsem iz Ljubljanske pokrajine. Naj navedem nekaj imen: Vida Tomšič, pisatelj Josip Ribičič, dr. Kanoni, dr. Ivan Matko in mnogi drugi.

Naj na kratko opišem zgradbo, da dobimo predstavo o njeni velikosti! V vsakem nadstropju je bilo 32 večjih celic, ki so imele po 16 ležišč, ter še 23 manjših celic, ki so sprejele 57 jetnikov. V mirnem času je jetnišnica lahko sprejela 2109 jetnikov, v času druge svetovne vojne, ko se je fašizem najbolj znašal nad našim ljudstvom, pa je bilo včasih v zaporih tudi nad 5000 zapornikov, predvsem političnih. Jetnišnica je imela še 4 podzemne jazbine z dimenzijami 1,5 m krat 1,2 m; te so bile namenjene »najhujšim« jetnikom, ki so v njih preživeli tudi do 6 mesecev.

Prvi, ki so v večjem številu okusili »dobrote« koprskih kaznilnic, so bili znani marežganski uporniki iz leta 1921, ko se fašizem še ni niti utrdil na oblasti.

Za mnoge naše ljudi je bila koprška kaznilnica le etapna kaznilnica na dolgi poti v druge italijanske kaznilnice ali konfinacije. Mnoge naše ljudi pa so iz te kaznilnice poslali tudi v zloglasno Rižarno v Trst, od koder se niso več vrnili.

Koprski zapori so bili za mnoge zavedne in napredne slovenske, pa tudi hrvatske aktiviste, težka preizkušnja v boju za svoj narod in jezik proti tujcu, ki jim je kratil najosnovnejše in ki je hotel izbrisati naš narod s tega kosa slovenske zemlje.

Po drugi svetovni vojni so nekdanje zapore porušili in na njihovem mestu stoji šola, stanovanjska zgradba in pošta. Morda ni prav, da niso pustili niti

Odkritje spominske plošče političnim jetnikom koprskih zaporov

koščka nekdanje stavbe, da bi nam in mlajšim rodovom obujala spomine na težke čase naše preteklosti, na trpljenje mnogih zavednih ljudi in hkrati v opomin, da se taki časi nikoli ne povrnejo. — Od mrkega zidovja ni ostalo ničesar; na znane zapore nas spominja samo spominska plošča, vzidana leta 1959, njej se je pridružila leta 1978 še plošča z istim besedilom v italijanskem jeziku. Na tej plošči so vtisnjene besede, danes že pokojnega pisatelja Cirila Kosmača: »Na tem mestu so se do leta osvoboditve 1945 dvigali mrki zidovi koprške ječe. V njenih temnih celicah je moralo nešteto borcev za svobodo pretrpeti strahotne muke in tudi smrt, da zdaj človek, svoboden, v svobodni domovini, lahko mirno greš; spomni se njih upornega duha in človeške misli, ki sta rešila ječe ter varuj svoje domovine in svojega ljudstva prosto pot.«

Na proslavi 35-letnice osvoboditve političnih zapornikov iz koprskih ječ, 28. oktobra 1978, so učenci in delavci osnovne šole Janka Premrla-Vojka sprejeli pokroviteljstvo nad spominskima ploščama, vzidanima v steno naše šole.

Ta plošča — ta trdi kamen, ki simbolizira voljo in moč nekdanjih političnih zapornikov, naj simbolizira tudi našo nadaljnjo moč! Naj nikoli ne zamre spomin ne v nas ne v mladih rodovih na težke čase trpljenja, bojov in zmag! Naš mladi rod, porojen v domovini brez spon, sprejema njihovo bogato dediščino. Z njo plemeniti svoja spoznanja, povezuje našo sedanost s preteklostjo in usmerja svoje poti v prihodnost, v izpolnitev naših skupnih teženj, hotenj in ciljev za samoupravno socialistično družbo.

Tomo Podobnik

PRVI UČENCI SLOVENSKE OSNOVNE ŠOLE

1. RAZRED

1. BANDELJ Ivan	2. 4. 1938	Semedela 24
2. BEMBIČ Remigij	7. 11. 1939	Šalara 49
3. BONACA Aldo	27. 7. 1936	Šalara 6
4. CERKVENIČ Julij	12. 3. 1939	Šalara 12
5. DEBERNARDI Olivjer	11. 4. 1938	Kampel 62
6. JAKOMIN Fulvij	11. 2. 1939	Koper
7. JERMAN Aldo	1. 7. 1939	Kančan 12
8. JERMAN Lucijan	23. 11. 1938	Triban 8
9. KAVALIČ Guerin	7. 10. 1938	Campo Marizo 20
10. KNEZ Albert	8. 9. 1938	Kančan 59
11. KRMAC Libero	1. 6. 1933	Barban 15
12. NEŽIČ Stelijo	3. 4. 1938	Semedela 35
13. RAKAR Roman	10. 8. 1939	Campo Marizo 5
14. UMER Berto	11. 4. 1938	Šalara 11
15. UMER Jože	4. 2. 1934	Šalara 11
16. VIZINTIN Marij	5. 2. 1940	Kančan 6 (neobv.)
17. ZONTA Livijo	10. 4. 1939	Koper, Via Venezia 3
18. GLAVINA Anton	28. 5. 1935	Bosamarin 19
19. KAJIN Zorko	13. 7. 1936	Koper, Via Crispi 826
20. SOTOŠEK Stojan	18. 5. 1939	Koper, Dijaški dom
21. VODOŠIVEC Marjan	1. 10. 1938	Zavod Grizoni
22. BABIČ Ana	3. 5. 1937	Barban 12
23. BEMBIČ Julka	8. 8. 1937	Šalara 49
24. BEMBIČ Miranda	6. 6. 1936	Triban 6
25. CERKVENIČ Bruna	20. 6. 1937	Šalara 12
26. CERKVENIČ Liljana	24. 12. 1935	Šalara 12
27. FURLAN Josipina	15. 1. 1938	Bosamarin 14
28. GRIZONIČ Nerina	6. 7. 1938	Kampel 38
29. JAKOMIN Nives	25. 8.	Kančan 47
30. JERMAN Bruna	18. 11. 1937	Šalara 21
31. JERMAN Santina	1. 11. 1937	Šalara 17
32. KRMAC Gverina	10. 11. 1937	Kančan 12
33. KRMAC Veneranda	12. 5. 1937	Barban 15
34. KODARIN Pia	1. 1. 1935	Koper, V. Venezia 3
35. KOZLOVIČ Ana	15. 8. 1939	Semedela 36
36. NOVAK Liljana	20. 2. 1938	K., V. Maggiore 1136
37. PALČIČ Branka	28. 10. 1939	Kančan
38. PEROŠA Nela	8. 4. 1939	Kančan
39. UMER Ida	1. 11. 1939	Giusterna 48
40. VIVIDA Elda	10. 10. 1936	Kančan 45
41. VIVIDA Nela	2. 8. 1938	Kančan 45
42. ZULETIČ Lina	14. 3. 1935	Kampel 50
43. ZULETIČ Nevja	21. 12. 1938	Kampel 50
44. KOCJANČIČ Vanda	17. 1. 1940	Semedela 1 (neobv.)
45. PRELAC Lilijana	7. 11. 1938	K., V. F. Filzi 1127

2. RAZRED

1. DEBERNARDI Lin	3. 7. 1936	Kampel 62
2. GLAVINA Marij	25. 8. 1934	Bosamarin 159
3. KRMAC Danilo	9. 9. 1935	Kančan 12
4. PAROVEL Anton	17. 1. 1937	Campo M. 15
5. PEROŠA Viktor	18. 4. 1937	Bosamarin 147
6. RAKAR Sergij	14. 4. 1936	Giusterna 6
7. VATOVAC Remigij	22. 12. 1934	Kančan 44
8. VIVODA Hilarij	14. 5. 1934	Kančan 45
9. KOCJANČIČ Avgust	29. 2. 1935	Giusterna 1
10. CERKVENIK Marjan	8. 6. 1936	Giusterna 3
11. KAJIN Elij	26. 9. 1934	K., V. Crispi 28
12. BUZEČAN Bruna	28. 2. 1937	Koper
13. JERMAN Armida	7. 4. 1934	Šalara 21
14. MARKEŽIČ Angela	9. 1. 1936	Koper
15. PEROŠA Vida	6. 4. 1937	Kančan 10
16. RAKAR Ana	21. 10. 1936	Campo M. 5
17. SAVARIN Albina	21. 3. 1935	Bosamarin 166
18. VIGINIJ Marija	6. 6. 1937	Koper
19. VIVODA Elda	10. 10. 1935	Kančan 45
20. KOSIČ Rina	30. 3. 1933	Trikoli
21. SVET Marija	28. 2. 1938	Kančan

3. RAZRED in 4. RAZRED

1. BONIN Josip	6. 1. 1934	Bosamarin 14
2. FELICJAN Benedikt	13. 11. 1934	Bosamarin 16
3. GONJAČ Galjan	6. 12. 1932	Kampel 49
4. JERMAN Remigij	16. 4. 1934	Kampel 61
5. KRMAC Otavij	31. 3. 1934	Triban 6
6. MEJAK Albin	7. 3. 1935	Nigrinjan 5
7. SAVARIN Mario	18. 3. 1934	Bosamarin 168
8. BABIČ Lin	25. 11. 1935	Šalara 40
9. JURIŠEVIČ Valerij	12. 4. 1935	Koper
10. KAJIN Elij	26. 9. 1934	Via Crispi 826
11. BANDELJ Ana	2. 7. 1935	Semedela
12. BEMBIČ Virgilija	1. 3. 1933	Triban 6
13. BERTOK Redenta	21. 7. 1936	Semedela 1
14. BONACA Elda	16. 11. 1933	Šalara
15. FELICJAN Pia	11. 11. 1934	Bosamarin 16
16. FURLAN Emilija	5. 9. 1933	Bosamarin 14
17. GLAVINA Marija	28. 10. 1932	Nigrinjan 189
18. JAKOMIN Željka	18. 10. 1933	Škocjan 47
19. JERMAN Olga	22. 2. 1934	Šalara 17
20. PEROŠA Marija	29. 2. 1933	Šalara
21. SAVARIN Roza	2. 3. 1935	Nigrinjan 166

NJIHOVI UČITELJI:

ALBIN BUBNIČ — 3. in 4. razred, upravitelj šole

VALERIJA BERNETIČ — 1. razred

JULIJA HLADNIK — 2. razred

Učiteljski zbor
v šolskem letu 1948/49

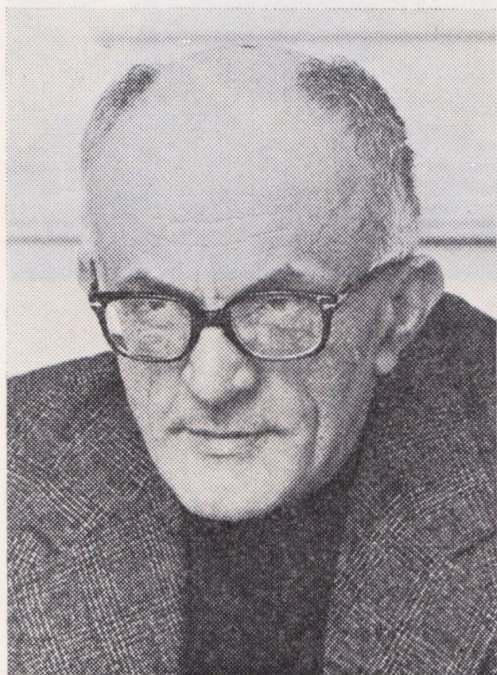
Učiteljski zbor v šolskem letu 1973/74

UČNI USPEH OD USTANOVITVE OSEMLETNE OSNOVNE SOLE DO DANES

1. DEBERNARDI Ljilja
2. OLAVINA Marija
3. KRMAČ Danilo
4. PAROVEL Anton
5. PERČA Viktor
6. RAKAR Srečo
7. VATOVAČ Remigij
8. VIVODA Hilarij
9. KOCIJANČIČ Avgust
10. CERKVENIK Marjan
11. KAMBI JU
12. BUŽEČAN Briga

Šol. leto	Št. učen.	izdelali	%	niso izdelali	%	neocenjeni	%
1958/59	742	608	81,81	135	18,19		
1959/60	850	798	93,76	52	6,24		
1960/61	912	843	92,41	69	7,59		
1961/62	933	859	92,07	74	7,93		
1962/63	1261	1149	91,12	112	8,88		
1963/64	1271	1145	90,09	126	9,91		
1964/65	1253	1176	93,85	77	6,15		
1965/66	1243	1118	89,94	123	9,90	2	0,16
1966/67	1228	1131	92,10	95	7,75	2	0,15
1967/68	1200	1124	93,67	73	6,08	3	0,25
1968/69	1160	1109	95,60	50	4,31	1	0,09
1969/70	1112	1060	95,32	50	4,50	2	0,18
1970/71	1082	1062	98,15	19	1,76	1	0,09
1971/72	993	979	98,59	14	1,41		
1972/73	869	855	98,39	14	1,61		
1973/74	846	827	97,75	19	2,25		
1974/75	799	795	99,50	4	0,50		
1975/76	780	778	99,75	2	0,25		
1976/77	770	767	99,61	3	0,39		
1977/78	780	775	99,40	5	0,60		
1978/79	790	785	99,35	5	0,65		
1979/80	752	747	99,60	3	0,40		

RAVNATELJI ŠOLE

ALBIN BUBNIČ 1945—46

Prvi ravnatelj prve slovenske osnovne šole po osvoboditvi v Kopru si je osebno veliko prizadeval za njeno delovanje. Pri okrajnem NOO je osebno posredoval za izpraznitev in ureditev prostorov.

Šolski okoliš je bil zelo obsežen in težaven. Jezik in slovenska šola sta si med Slovenci ponovno utirala pot. Učenci niso imeli dovoljne primerne obleke in ne obutve. Učitelja sta veliko delala na pripravah za prihod mednarodne razmejitvene komisije.

BOGOMIR ČERNEKA 1946—47

V tem času so bili na šoli že štirje učitelji. Uspeli so dobiti od vojne uprave nekaj klopi in stolov, ki pa niso bili primerni, vendar so vsaj kje lahko sedeli. Pohišstvo so zbirali povsod, saj niso imeli ničesar in stene so bile gole.

Učitelji so se kar naprej menjavali, ali so delali nekaj časa kje drugje, na drugih odsekih. Tudi upraviteljstvo je že med šolskim letom prevzel tov. Adam Sardoč.

ADAM SARDOČ 1947—48

Bil je upravitelj in poučeval 2. razred. Učitelji so ga imeli zelo radi, ker je bil vedno dobre volje in je vselej dvigal moralo pri vseh. Kljub visoki starosti, je bila njegova želja, da bi na slovenski obali poučeval med istimi zidovi, kjer je bil nekoč sam dijak. 16. aprila je smrt vzela dobrega tovariša Adama iz učiteljskih vrst.

VALERIJ PIŽMOHT 1948—50

Medtem se je število učencev precej povečalo. Starši so se otresli dolgoletnega strahu, zaupali so v našo prihodnost in so svoje otroke vse bolj pošiljali v slovensko šolo. Na šoli so dobili tudi čitanke iz Jugoslavije. Šola se je zelo povezovala z okoljem posebno na kulturnem in aktivističnem področju. Učenci so pripravili veliko javnih proslav in razstavo svojih izdelkov.

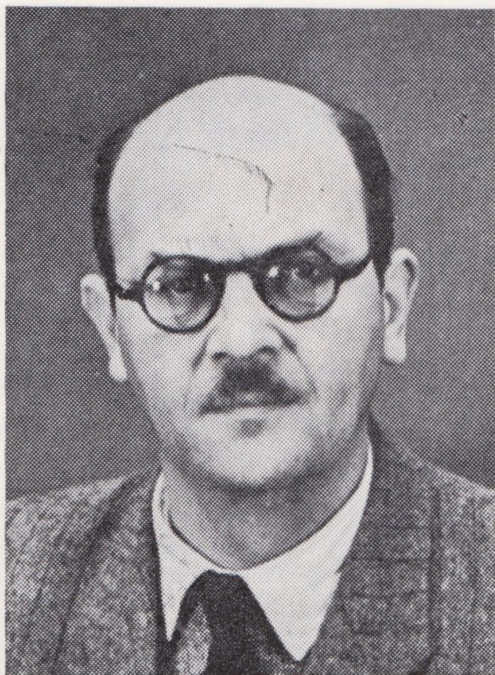
Učitelji so se povezovali s kolegi iz Buj in iz Trsta. Sodelovali so pri gradnji temeljev koče Janka Premrla-Vojka na Nanosu.

OLGA ČOTAR 1950—52

V tem času so bile spet vidne kadrovske težave. Zaradi odhoda učiteljev na druga delovna mesta ali na bolniške dopuste, so bili primorani družiti 1. in 2. razred in 3. in 4. razred in sta bila tako le dva oddelka. Na šoli so začeli poleg pouka uvajati tudi druge dejavnosti: šah, pevski zbor in dramske sekcije.

Učitelji so se strokovno in politično izpopolnjevali na učiteljskih konferencah.

Število učencev je naraslo, ker so se začeli priseljevati iz Jugoslavije. Medtem so koprskie zapore porušili in na njihovih temeljih je nastala nova sedanja šola.

DANILO MAVER 1952—58

V Kopru se je naglo začela razvijati industrija in luška dejavnost. Število učencev je bilo vse večje. Oddelkov je bilo vedno več in pred kratkim zgrajeno šolsko poslopje, je postalo pretesno. Ponovno so gostovali na ženski obrtni šoli.

V tem času se je iz Portoroža v Koper preselilo tudi učiteljišče. Na tej šoli je imelo svoje vadniške razrede. Poslopje je bilo treba nadgraditi. Do 1957. leta je bilo na šoli še 17 oddelkov in 4 hospitacijski.

Šola je bila s krajem že zelo povezana. Prireditve in razstave so bile javne.

MARTA TROBEC 1958—61

Z naglo rastjo industrije je bilo tudi veliko priseljevanje delavcev iz vseh koncev domovine. Število učencev se je zelo dvignilo, nastali sta dve osnovni šoli: 1. in 2. osnovna šola. Obe sta bili v isti stavbi.

Šola se je vključevala v družbeno-politično življenje Kopra. Na šoli so bili tudi oddelki za odrasle. Redno začne izhajati šolsko glasilo Modri val, šola dobi ime po narodnem heroju Janku Premrlu-Vojku. Pionirski odred in učiteljski zbor je poslej često vabil v goste Vojkove starše.

DANICA KOGOJ 1961—65

Oddelki so se množili vsako leto. Bili so tudi zelo številčni. V šolskem letu 1963—1964 je bilo 38 oddelkov — 1271 učencev. V tem času je bilo treba sicer skoraj novo stavbo že popravljati, ker so se začeli vsipati stropi.

Strokovnemu izpopolnjevanju učiteljev je bila posvečena vsa skrb. Za tolikšno število učencev pa še vedno ni bilo pri šoli nikakršne telovadnice.

Medtem je bila v Kopru na Bonifiki zgrajena nova šola, zato se je 2. osnova šola preselila v novo stavbo in tu je bila od 1962. leta dalje samo šola Janka Premrla-Vojka.

CIRILA MESEC 1965—73

Za kvalitetnejši in modernejši pouk se je na šoli postopoma uvajal kabinetni pouk. Za pravočasno in učinkovito pomoč učencem in njihovim staršem smo na šoli dobili tudi šolsko svetovalno službo.

Končno je le bila dograjena telovadnica in upravni prostori. Pred šolo smo dobili kipec Janka Premrla-Vojka.

Pionirski odred je svojo vsestransko dejavnost in življenje s krajem prejel najvišje zvezno priznanje, kipec kurirja Jovice.

Učitelji so se strokovno redno usposabljali na seminarjih in z medsebojnim izmenjavanjem izkušenj.

— vključevanje v praznovanje jubilejev tovarna Tita, ZKI in dogodkov, vezanih na rojstvo in razvoj SFRJ in revolucije

— tradicionalne prireditve pionirjev v okviru ročnih letnih dogovorov v Svetu za družbena vzgojo otrok Jugoslavije

— pionski pionske igre

— solidarnostne akcije

— šolski bralnice in enotnosti -ŠI/TJESKA-

— šolski študentski letovanj

MARJAN KOCJANČIČ 1973—76

V tem času je bila posvečena velika skrb humanim medsebojnim odnosom učitelj-učenec in obratno. Učenci so vse bolj postajali aktivne osebnosti pri oblikovanju dela na šoli tudi pri pouku, ne samo pri interesnih dejavnostih. Uvedene so oddelčne konference.

Število učencev je bilo že občutno manjše in tudi oddelki so bili manj številčni. Med tem je v Smedeli zrasla nova šola, zato so se učenci porazdelili.

Na šoli so se spet vsipali stropi.

ALBERTA POLES 1976—1980

Strokovnemu izpopolnjevanju učiteljev je posvečena vsa skrb. Učni uspeh je vse boljši, ponavljalcev je zelo malo. Samoupravno življenje na šoli ni le pravica, marveč dolžnost vsakega delavca.

Interesnih dejavnosti je mnogo. Učenci aktivno sodelujejo pri oblikovanju programov pionirske in mladinske organizacije in v skupnosti učencev. Vse več skrbi posvečamo vzgojnemu vidiku pri vseh dejavnostih.

Angela Podlesek

NAJPOMEMBNEJŠI KORAKI NA PREHOJENI POTI PIONIRskega ODREDA JANKA PREMRLA-VOJKA KOPER 1945—1980

Zveza pionirjev Jugoslavije je bila ustanovljena v dneh od 27. do 29. decembra 1942 na I. kongresu USAOJ v Bihaću. Zveza pionirjev od svojega nastanka utripa z družbenim samoupravnim socialističnim razvojem, se zanj stalno bojuje in pionirje, na njim razumljiv in dostopen način vključuje v družbeno življenje.

Zveza pionirjev, množična organizacija najmlajših, je začela na naši šoli delovati v šolskem letu 1945/46. V njej je bilo včlanjenih 76 pionirjev. Od leta 1958, z ustanovitvijo osemletne šole, pomagajo pionirjem pri delu tudi mladinci in prenašajo nanjo svoje bogate izkušnje. V 35 letih se je pionirska organizacija številčno močno okrepila (607 članov) in razvila raznovrstne bogate vsebine in oblike dela:

- vključevanje v proslavljanje jubilejev tovariša Tita, ZKJ in dogodkov, vezanih na rojstvo in razvoj SFRJ in revolucijo
- tradicionalne prireditve pionirjev v okviru rednih letnih dogovorov v Svetu za družbeno vzgojo otrok Jugoslavije
- jugoslovanske pionirske igre
- solidarnostne akcije
- tabori bratstva in enotnosti »SUTJESKA«
- razne oblike letovanj
- delovne akcije

Predstavljamo vam le najpomembnejše korake, ki jih je prehodil naš PO na 35 let dolgi poti.

SPOMINSKI DNEVI, PROSLAVE IN RAZNA SREČANJA

Vsako leto proslavljamo spominske dneve:

28. september, dan pionirjev

1. november, dan mrtvih — žalne svečanosti v spomin padlim

29. november, dan Republike in sprejem cicibanov v zvezo pionirjev Jugoslavije

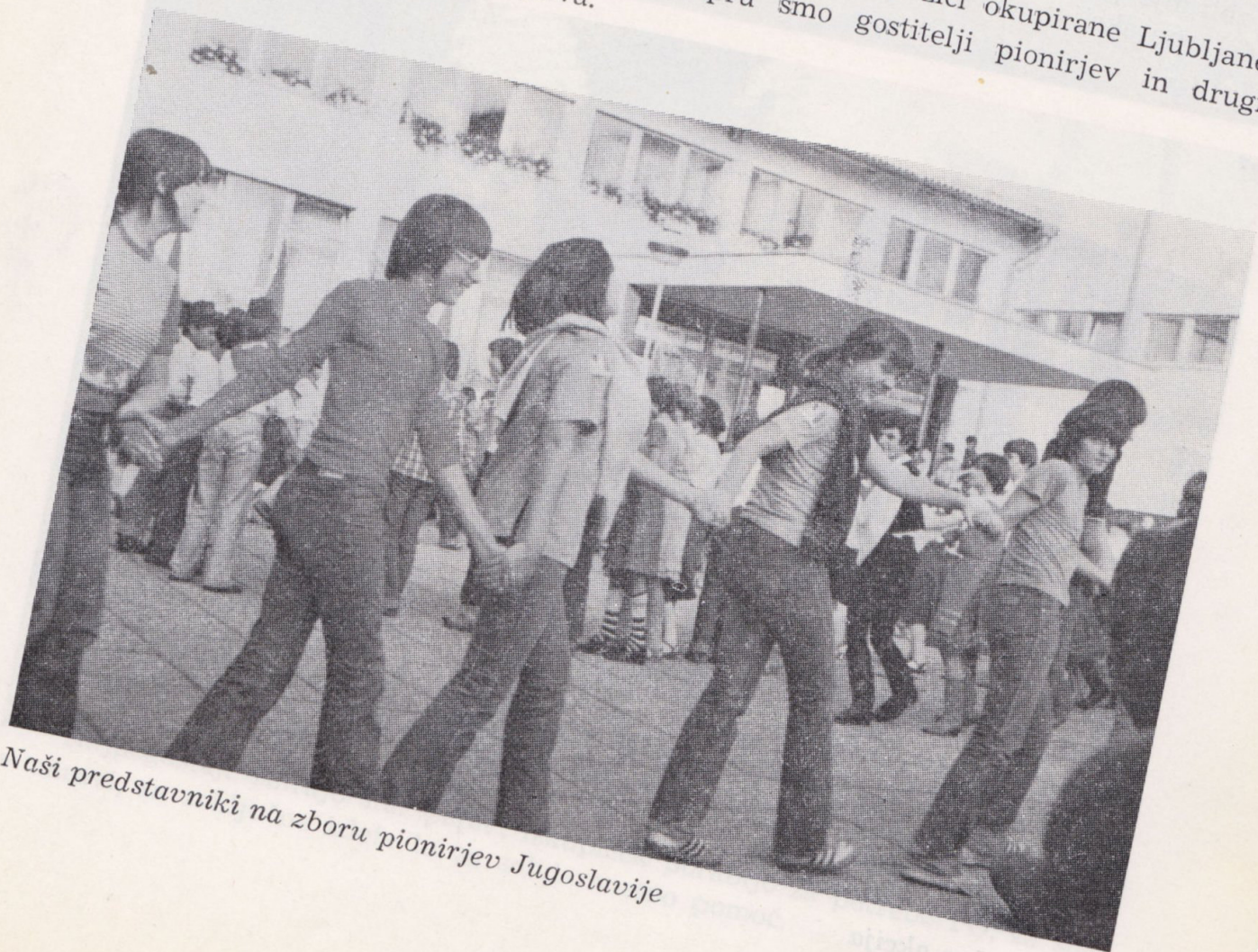
Svečanost ob dnevu mladosti

Predstavitev dejavnosti pionirske in mladinske organizacije ob dnevu mladosti

- 30. december, novoletno praznovanje
- 8. februar, slovenski kulturni praznik
- 22. februar, spominski dan smrti Janka Premrla-Vojka — dan šole
- 2. april, dan knjige — podelitev Kosovelovih bralnih značk
- april, kurirčkova pošta in Titova štafeta
- april, sprejem učencev 1. razreda med mlade člane RK
- 27. april, dan OF in praznik dela
- 25. maj, dan mladosti
- 11. junij, cicibanova bralna značka
- junij, zaključna proslava
- in ob raznih priložnostih svečanosti

S programom sodelujemo tudi v delovnih organizacijah (Tomos, Luka, Elektro Koper, Intereuropa, Transjug, Ortopedska bolnišnica Valdoltra, dom za ostarele v Izoli), v KS Koper, Pridvor, Izola, Moretini, Movraž. Naša pevska zbor redno sodelujeta na revijah pevskih zborov, telovadci pa na občinskih, področnih, republiških in zveznih tekmovanjih. Gledališče in folklorna skupina sodelujeta na revijah »Mavrica« in »Naša beseda«: Koper, Velenje, Moravci, Ljubljana, Predvor. Člani fotokrožka razstavljajo na šoli, v kraju in tudi izven meja občine. Ob republiških srečanjih v Kopru smo gostitelji pionirjev in drugih krajev, republik in zamejstva.

Naši predstavniki na zboru pionirjev Jugoslavije

Ob prihodu tov. Tita in drugih visokih gostov v Kopru jih naši pionirji pozdravijo in jim zaželijo dobrodošlico.

Likovniki se udeležujejo domačih in mednarodnih natečajev: Ex tempore, Ex libris, Grafični bienale, Mala Groharjeva kolonija, slikanje na asfalt, New Delhi, Benetke, Rim, Tokio, Novi Sad, Blatno jezero, Šoštanj.

Mladi dopisniki redno sodelujejo z uredništvimi mladinskih in drugih glasil, Radia, Televizije in povabljeni se udeležujejo republiških srečanj: Murska Sobota, Trebnje, Koper, Vinica, Tržič, Maribor, Postojna, Ljubljana, Krško, Trbovlje.

Mladi prometniki in kolesarji sodelujejo na občinskih, področnih in republiških srečanjih.

Filatelisti pripravljajo ob pomembnih obletnicah razstave doma, pošiljajo svoje zbirke na republiške, zvezne in mednarodne razstave; nekaterih so se tudi udeležili.

AKCIJE

Pionirji in mladinci se ves čas vključujejo v akcije ZPJ, ZSMS, ZPM, KS za zbiranje prispevkov in nabiranje starega papirja, čiščenja okolja, pa tudi v delovne akcije; mnoge organizirajo tudi sami pod vodstvom svojih mentorjev.

Očiščevalna akcija

Obrambni dan »TRIBAN«

Tako so zbirali denar, igrače, knjige, šolske potrebščine in drugo:

- za kulturne namene: gradnjo kulturnega doma v Trstu, Vergerijev spomenik, Kettejevo rojstno hišo, Gregorčičev muzej, šolo v Cerknem, Kosovelov spomenik, Regentovo sobo, spominski dom v Kumrovcu, Baza-20 pionirski dom, knjižnico v Celovcu (denar in knjige)
- za vrstnike po domovini in po svetu: vsako leto ob tednu otroka prodajanje značk in nalepk, ob novem letu obdaritev otrok v Valdoltri, za otroško bolnišnico v Fojnici, za onkološki inštitut v Ljubljani, šolske potrebščine za vrstnike na šoli, za otroke v Banja Luki, za slepe, za sirote v Frankolovem, za otroke v metliški občini, za sirote-sošolce na šoli, za otroke Indije, Vietnama, Pakistana, Afrike in Južne Amerike
- za prizadete po elementarnih nesrečah: po snežnih plazovih na Tolminskem, po toči za Brice, po potresih za Skopje, Banja Luko, Posočje, po poplavi za prebivalce Šalare
- za obdaritev ostarelih v Izoli in Kavaličih
- ob pohodu »Po poteh ob žici okupirane Ljubljane« prodajajo srečke.

Najpogosteje zbirajo star papir; izkupiček porabijo za potrebe PO, za šolo v naravi, za zaključne izlete in za solidarnostno pomoč.

DELOVNE IN OČIŠČEVALNE AKCIJE:

- čiščenje okolice šole, mesta, Socerba pred 1. majem
- delovna brigada »Gabrovica«, »Pridvor«.

Nekateri pionirji so se vključili v republiške delovne akcije »Istra 78«, »Istra 79«, »Brkini 78«, »Posočje 80«; med njimi so tudi udarniki.

PRIJRAVE NA SLO:

- tečaji prve pomoči za sedmošolce; udeležba na tekmovanjih
- planinske šole z izpiti; pohodi in vaje v različnih veščinah
- obrambni dnevi z orientacijskimi nalogami, usposabljanje za odkrivanje diverzantov, s spoznavanjem orožja, s pripravami za življenje v izrednih pogojih vključno s partizansko šolo
- sodelovanje s KS v akciji »NNNP«
- raznašanje propagandnega materiala za zборе krajanov, obvestil za izvedbo referendumov in volitev, vabil za humanitarno akcijo RK
- obiski pripadnikov JLA in spoznavanje z orožjem in njihovim življenjem.

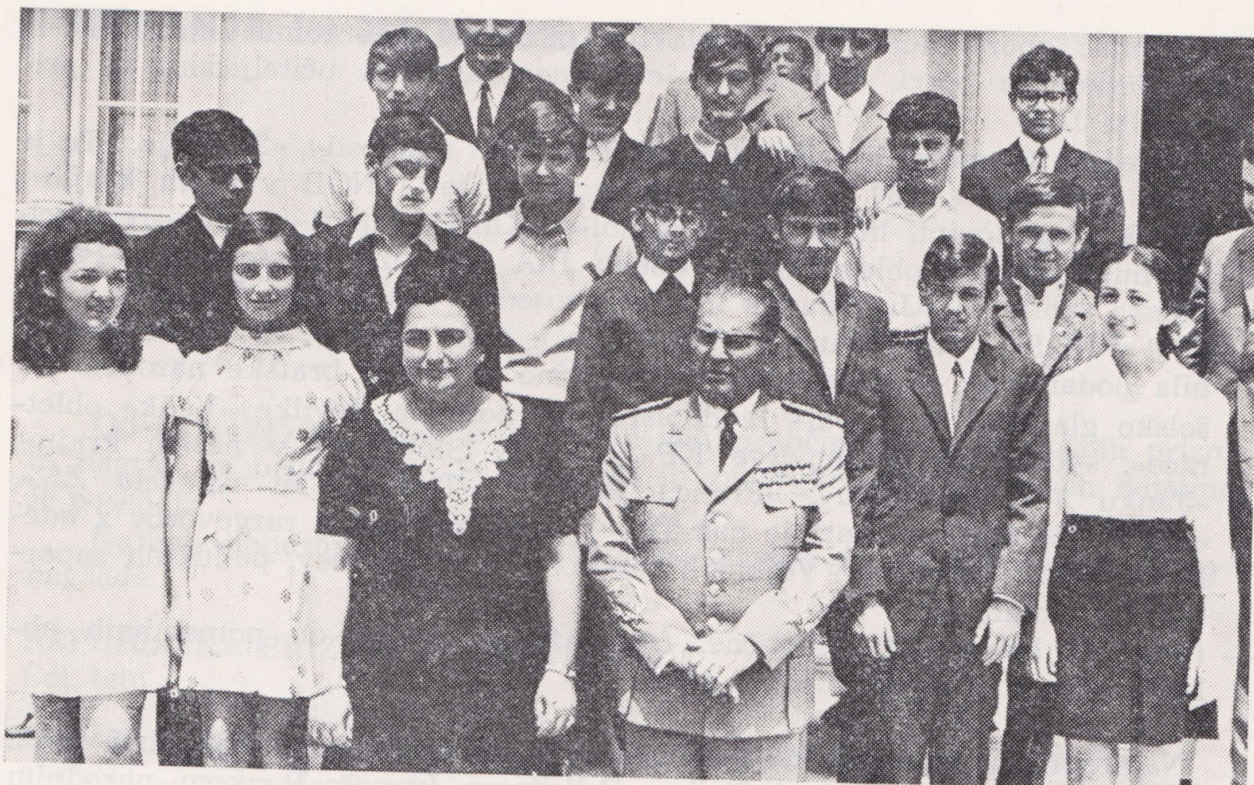
OHRANJEVANJE IN GOJENJE TRADICIJ IN VREDNOT NOB

Ta dejavnost je živa že od začetka delovanja osnovne šole. Začela se je z obiski ranjencev v bolnišnici Ankaran in s sodelovanjem na vseh proslavah in manifestacijah za priključitev k matični domovini. Pionirji so bili v povorkah in bakladah po koprskih ulicah in protestnih zborovanjih v Trstu. Ob državnih in republiških praznikih so prirejali množične telovadne nastope.

Tematika NOB in razvijanje jugoslovanskega patriotizma sta v vseh 35 letih močno prisotna v vsem vzgojno-izobraževalnem delu. Na tem področju ima šola in pionirski odred bogate izkušnje in pomembne uspehe.

Najbolj so se razvile in uveljavile naslednje oblike:

- proslave ob vseh praznikih in spominskih dnevih
- obiski znamenitih krajev iz NOB in spomenikov: Janka Premrla-Vojka, Pinka Tomažiča Škocjan, mučilnica v Semedeli, Šmarje, Frenkov bunker, Gabrovica, Rižarna, Slavnik, Sviščaki, Nanos, Vilenica, Postojnska jama, Lokve, Cerčno, Franja, Dražgoše, Begunje, Draga, Pokljuka, Ljubelj, Osankarica, Baza-20, muzej Revolucije
- pohodi k partizanskim obeležjem in po partizanskih poteh: ob žici okupirane Ljubljane, partizanski pohod pred zborom pionirjev Jugoslavije in tradicionalni pionirski pohodi

Naš pionir pri tovarišu Titu v Beogradu ob tekmovanju »šampion znanja«

Tito zadnjokrat v Kopru. Naši pionirji so mu predali cvetje in ga povabili, naj pride še.

- srečanja: zbori pionirjev Jugoslavije, pionirjev pobratenih mest, tabori »Sutjeska«; z borci, aktivisti-skojevci, partizanskimi učiteljicami in pripadniki JLA
- natečaji in tekmovanja: »40-letnica KPJ«, »Dan mladosti«, »25. maj«, »To je moja domovina«, »30 let pionirske organizacije«, »NOB v naših krajih«, »NOB v zgodovini, literaturi in glasbi«, »Kmečki upori«, »Tito—revolucija—mir«, »Velike obletnice«, ob dnevu JLA, »Partizansko šolstvo«, »Partizanska saniteta«, »Jugoslavija in njene sosede«, »Kurirčkov festival«, »Pionirji v NOB«, »Pionir-kurir«, »Tito«, »To je naša vojska«, »Svoboda nam ni bila podarjena«, »Ljubimo svojo domovino in njene bratske narode«
- šolsko glasilo »Modri val« in dopisništvo: posebne številke »Velike obletnice«, »40-letnica ustanovitve KP«, »Vstaja Slovencev v našem kraju«, »Janku Premrlu-Vojku«, »Francu Bevku«, »Tito 40 let na čelu ZK«, »Edvard Kardelj«, »Umrli je naš Tito«; objavljeni zapisi razgovorov z udeleženci NOB, spominov Vojkovih soborcev, internirancev, političnih zapornikov koprskih ječ
- razstave: likovne, filatelistične, fotografske, knjižne ob pomembnih obletnicah pa tudi ob spominskih dnevih

Najpristnejša in najmočnejše doživeta so bila srečanja z Vojkovimi starši in bratom, preživeli soborci Cirilom Pelicom, Ivanom Renkom, narodnim herojem Tonetom Ferjančičem — Zvonkom, pa tudi z drugimi, ki so pogosto naši gostje.

Na obisku pri čuvarjih naših meja

PRIZNANJA IN NAGRADE

Od leta 1945 do danes smo prejeli veliko občinskih in področnih priznanj in nagrad za bogato delo PO v celoti in za vsako področje naših dejavnosti še posebej.

Najbolj ponosni smo na mednarodna, zvezna in republiška priznanja in nagrade.

REPUBLIŠKĀ PRIZNANJA IN NAGRADE

Šol. leto

- 1962/63 — priznanje PO za uspešno delo na področju telesne kulture
- 1963/64 — nagrada Pionirskega lista za uspešno sodelovanje
- 1964/65 — prvo, tretje in četrto mesto za film — filmskemu krožku
— nagrada Pionirskega lista za uspešno sodelovanje
— srebrna medalja in diploma na VII. razstavi PIONIRSKI FOTO
— nagrada filmskemu krožku za film KOTALKE
- 1966/67 — prva nagrada Pionirskega lista (TV sprejemnik) na natečaju KDO BOLJE POZNA DOMAČI KRAJ
- 1967/68 — tretje mesto in nagrada osem zvezkov sodobne ilustrirane enciklopedije na natečaju JPI — »LAHKO NAREDIŠ KAJ LEPŠEGA IN BOLJŠEGA«
- 1968/69 — prva nagrada in pohvala za glasbo filmskemu krožku za film SEMAFOR na republ. festivalu v Laškem
— pohvala za film BURLESKA
— nagrada (zapestna ura) na natečaju Pionirskega lista »LJUBIMO SVOJO DOMOVINO IN VSE NJENE BRATSKE NARODE« in več pohval
— več diplom za dosežke na športnih tekmovanjih
— drugo mesto na partizanskem pohodu
— 3. mesto na tekmovanju ŠAMPIONAT ZNANJA in uvrstitev na zvezno tekmovanje
— priznanje likovnemu krožku na MALI GROHARJEVI KOLONIJI v Škofji Loki
- 1969/70 — prvo mesto na atletskem tekmovanju
— deset nagrad novinarskemu krožku na nagradnem razpisu ob 100-letnici železnic
— nagrada zgodovinskemu krožku za zbrano gradivo ZGODOVINA KOPRA IN KOPRSKI GRBI na srečanju mladih zgodovinarjev v Ptujju
— prva nagrada za spis o organizaciji OZN
— priznanje PO za enoletno delo v JPI — TISOČ RADOSTI

- 1970/71 — šest nagrad novinarskemu krožku za sodelovanje na natečaju Pionirskega lista SMEJTE SE Z NAMI
— peto mesto moški atletski ekipi
- 1971/72 — pismena priznanja in nagrade filatelističnemu krožku na republiški razstavi v Slov. Konjicah
— priznanje za sodelovanje na III. srečanju mladih zgodovinarjev v Cerknem
- 1972/73 — tretje mesto moški ekipi v orodni telovadbi
— zlat znak in enajst bronastih Vegovih znakov na tekmovanju matematikov
— drugo mesto na V. republ. šolskem prometnem tekmovanju
- 1973/74 — drugo mesto na prvenstvu v atletiki (moška ekipa), dve prvi mesti (tek na 400 m, skok v višino)
— diploma filatelističnemu krožku na IV. republiški filatelistični razstavi v Slov. Konjicah
— priznanje PO za oblikovanje turističnega prospekta domačega kraja v okviru JPI
— priznanje folklorni in dramski skupini za sodelovanje na reviji MAVRICA
— priznanje PO za sodelovanje v JPI — LEPOTA V USTVARJANJU, RADOST V ODKRIVANJU — ZPM Slovenije
— diploma filatelističnemu krožku na III. republ. razstavi v Kočevju

Pozor, snemamo!

- 1974/75 — drugo mesto glasbenemu krožku na republiškem tekmovanju
 — devet diplom filatelističnemu krožku na republ. razstavi v Slov. Konjicah
 — več priznanj in diplom likovnemu krožku (Ljubljana, Šoštanj, Trst, Postojna, Piran, Kostanjevica na Krki)
 — priznanje za sodelovanje na srečanju mladih dopisnikov v Vinici
 — pohvala novinarskemu krožku na natečaju Pionirskega lista LEPO JE V NAŠI DOMOVINI BITI MLAD in nagrada
 — priznanje za sodelovanje na VI. republ. srečanju pionirjev zgodovinarjev
 — več priznanj in nagrad likovnemu krožku na republ. in zveznih natečajih (Šoštanj, Ljubljana, Krško, Novi Sad, Kumrovec)
 — štiri priznanja foto krožku za sodelovanje na natečaju o varstvu okolja
 — priznanje foto krožku za sodelovanje na natečaju ZELENI PLANET
 — priznanje za sodelovanje glasbenemu krožku na republ. tekmovanju SPOZNAVANJE GLASBE
- 1975/76 — več prvih in drugih mest v orodni telovadbi, streljanju, gimnastiki, atletiki in odbojki
 — knjižna nagrada novinarskemu krožku za sodelovanje na natečaju Pionirskega lista
 — dve nagradi, osem priznanj za sodelovanje na republ. tekmovanju (Cankar)
 — bronasta plaketa filatelističnemu krožku za sodelovanje na razstavi v Brestanici
 — štiri bronaste medalje filatelističnemu krožku za sodelovanje na razstavi v Slov. Konjicah
 — priznanje zgodovinskemu krožku za sodelovanje na VII. rep. srečanju mladih zgodovinarjev in na tekmovanju na temo IZGNANCI
 — priznanje klubu OZN za sodelovanje na republ. srečanju klubov OZN v Vinici
- 1976/77 — knjižna nagrada PO republ. konference SZDL Slovenije za dejavnost v jubilejnem letu
 — prva nagrada in priznanje PO v natečaju Pionirskega lista v okviru JPI DOBER DAN, NARAVA!
 — republiška nagrada ZZŠ SRS na natečaju šolskih glasil na temo 85 LET TOVARIŠA TITA
 — republiška nagrada ZZŠ SRS v likovnem natečaju na temo 85 LET TOVARIŠA TITA
 — več priznanj skupinam učencev, krožkom, ekipam na raznih natečajih
 — knjižna nagrada Kurirčkovega natečaja
 — knjižna nagrada Pionirskega lista razredni skupnosti 2. razreda na natečaju VELIKE OBLETNICE
 — dve nagradi raz. skupnosti 1. in 4. razreda — izlet z vlakom — Železniško gospodar. Ljubljana
 — bronasto priznanje filatelističnemu krožku na razstavi v Krškem
 — sedem diplom na republiški filatelistični razstavi
 — drugo mesto na republiškem tekmovanju VESELE ŠOLE

- drugo mesto na republ. tekmovanju v atletiki
  - nagrada za sodelovanje na natečaju Pionirskega lista DOBER DAN NARAVA
  - dve priznanji in knjižni nagradi PO na natečaju VELIKE OBLETNICE
  - nagrada za likovni prispevek ob dnevu železničarjev
  - nagrada časnika TV—15
  - diploma MALE GROHARJEVE KOLONIJE
  - posebna nagrada na republiškem tekmovanju za zlato Vegovo priznanje, dve srebrni in devetinpetdeset bronastih Vegovih priznanj
  - priznanje PO za aktivno sodelovanje pri akcijah solidarnosti z žrtvami imperialističnega nasilja in osvobodilna gibanja RK SZDL Slovenije
  - priznanje ekipi PO za sodelovanje v kvizu GMS — 1978 NOVI AKORDI
- 1977/78 — priznanje PO na natečaju PIONIRJI PIŠEMO ZGODOVINO SVOJE ORGANIZACIJE na temo OD VČERAJ, DO DANES, ZA JUTRI
- priznanje PO na tekmovanju za najboljše glasilo ZZŠ SRS
  - priznanje glasilu MODRI VAL za dolgoletno izhajanje (20 let) na IX. srečanju mladih dopisnikov
  - drugo mesto na republiškem tekmovanju v nogometu
  - tri knjižne nagrade posameznikom na natečaju Pionirskega lista OD VČERAJ, DO DANES, ZA JUTRI
  - dve diplomi na Mali Groharjevi koloniji
  - pet nagrad na razstavi LIKOVNI SVET OTROK
  - dve nagradi na razstavi EX LIBRIS
  - ena zlata, dve srebrni in štiriintrideset bronastih Vegovih priznanj
- 1978/79 — plaketa PO ZPM Slovenije na natečaju JPI NARAVA, ZDRAVJE, LEPOTA
- priznanje pionirjem dopisnikom na X. srečanju
  - priznanje uredniškemu odboru šolskega glasila MODRI VAL ZPM Slovenije
  - priznanje in nagrada na IX. srečanju pionirjev zgodovinarjev in likovnikov
  - priznanje klubu OZN za 3. mesto na tekmovanju klubov OZN Republ. konf. klubov OZN
  - triindvajset priznanj dopisnikom novinarskega krožka na republiškem natečaju
- 1979/80 — kolektivna nagrada (brezplačne vozovnice) RS 2. razreda na natečaju ŽELEZNIŠKA STAVKA NA ZALOŠKI CESTI ob 60-letnici železniške stavke in 35-letnici osvoboditve
- nagrada razrednemu glasilu (2. raz.) MODRI BALONČKI na XI. srečanju dopisnikov v Krškem
  - priznanje PO za sodelovanje na XI. srečanju pionirjev dopisnikov in uredništev pionirskih šolskih glasil ZPM Slovenije, občinska ZPM Krško
  - knjižna nagrada in ekskurzija v Ljubljano za nalogo OSNOVNE ŠOLE V OBČINI geografskemu krožku

- knjižne nagrade za tekmovanje v kvizu in za likovni izdelek na tekmovanju geografskemu krožku na XI. srečanju pionirjev zgodovinarjev in likovnikov
- diploma za 4. mesto na republ. tekmovanju KAJ VEŠ O PROMETU
- priznanje s plaketo učencem 4. in 2. razreda za sodelovanje na XII. likovni razstavi LIKOVNI SVET OTROK
- priznanje 7 D RS 2. razreda za sodelovanje v akciji PIONIR KOLPORTER v šol. letu 1979/80 ČGP Večer, TOZD časopis Večer — Maribor
- srebrna plaketa in album za znamke članu filatel. krožka na razstavi TITO—REVOLUCIJA—MIR Filatel. društvo Slov. Konjice
- nagradna ekskurzija v Prekmurje — Prirodoslovno društvo Slovenije
- priznanje za uspešno sodelovanje pri organizaciji Kurirčkove pošte — ROZZB Slovenije

ZVEZNA PRIZNANJA IN NAGRADE

Šol. leto

- 1963/64 — prvo mesto na tretjem zveznem tekmovanju mladih tehnikov v Beogradu
- 1964/65 — druga zvezna nagrada za film
- 1965/66 — priznanja za sodelovanje na zveznem festivalu otroških in mladinskih filmov s filmi KOPER, NIKOLI NI PREPOZNO, risanka PIXI IN DIXI
- drugo in peto mesto na tekmovanju mladih tehnikov

Naša solidarnost z brati v zamejstvu

Rastemo pod Titovo zastavo

- 1966/67 — bronasta medalja na razstavi likovnih del jugoslovanskih otrok v Novem Sadu
- 1967/68 — Svet za vzgojo otrok Jugoslavije podeli vsako leto nagrado KURIR JOVICA. Nagrado podeli najboljšim pionirskim odredom in ustanovam, ki so dosegle v določenem obdobju očitne uspehe na področju družbenovzgojne dejavnosti s pionirji in za pionirje. Dne 18. marca 1968 je svet na svoji redni seji podelil nagrado KURIR JOVICA za preteklo leto na predlog republ. organizacij tudi pionirskemu odredu Janka Premrla-Vojka iz Kopra.
- 1968/69 — prva nagrada za film SEMAFOR in posebna nagrada v kategoriji eksperimentalnih in risanih filmov za najboljši film o prometu (snemalna kamera)
- priznanje za udeležbo na tekmovanju ŠAMPIONAT ZNANJA
  - pet prvih mest, eno drugo in eno tretje mesto na atletskem tekmovanju v Celju med šestnajstimi šolami dobitnicami kipca KURIR JOVICA
- 1969/70 — tretje mesto na zveznem atletskem tekmovanju
- 1970/71 — častna diploma za udeležbo na II. grafičnem bienalu jugoslovanskih pionirjev v Kostanjevici na Krki
- prvo in drugo mesto moški in ženski košarkarski ekipi na tekmovanju ob srečanju šol dobitnic kipca KURIR JOVICA v Subotici

- 1973/74 — bronasta značka krožku mladih tehnikov na zveznem tekmovanju v Splitu
- 1974/75 — peto mesto glasbenemu krožku na zveznem tekmovanju v Kragujevcu
— knjižna nagrada za literarni prispevek TITO — Banja Luka
- 1975/76 — več priznanj in nagrad likovnemu krožku na natečajih (Šoštanj, Ljubljana, Krško, Novi Sad, Kumrovec)
— prvo mesto na zveznem tekmovanju glasbenemu krožku in uvrstitev na mednarodno tekmovanje
— častna diploma za udeležbo na razstavi na V. grafičnem bienalu jugoslovanskih otrok v Kostanjevici
— diploma za sodelovanje na Mali Groharjevi koloniji likovnemu krožku v Smederevski Palanki
- 1977/78 — 11 diplom na festivalu FILATELISTIČNA MLADINA JUGOSLAVIJE
— diploma za najboljše šolsko glasilo (POLITIKA — BEOGRAD)
— diploma na tekmovanju TITO—REVOLUCIJA—MIR
- 1979/80 — diploma in knjižne nagrade za sodelovanje na XIII. Mali Groharjevi koloniji v Smederevski Palanki

MEDNARODNA PRIZNANJA IN NAGRADE

- 1964/65 — priznanje likovnemu krožku za sodelovanje na natečajih v New Delhiju, Benetkah, Piranu, Tokiu in Novem Sadu
- 1967/68 — nagrada in diploma za risbo z natečaja iz Indije
- 1968/69 — priznanja likovnemu krožku za sodelovanje na natečajih (Indija, Italija, Maribor, Celje, Zagreb, Novi Sad, Gornji Milanovac)
- 1976/77 — 3. mesto na mednarodnem glasbenem kvizu »KLASIČNI MODERNE GLASBE«
— dve diplomi in dve bronasti priznanji filatelističnemu krožku na svetovni filatelistični razstavi v Bernu
— tretje mesto šahovskemu krožku na tekmovanju v Ferrari
- 1979/80 — priznanje za sodelovanje na mednarodnem natečaju otroške likovne ustvarjalnosti za leto 1980 v Zanku pri Balatonu
— priznanje za sodelovanje likovnemu krožku na IX. mednarodnem slikarskem »EX TEMPORE-80« v Novi Gorici
— spominska plaketa ekipi nogometašev ŠŠD Galeb na nogometnem srečanju s prijateljsko ekipo osnovne šole iz Domira (Italija)
— tri priznanja za sodelovanje na VI. grafičnem bienalu v Kostanjevici na Krki

Zbrali in sestavili:

Janja Markežič in Slava Jerman

MENTORSKO DELO UČITELJEV

Podoba osnovne šole Janka Premrla-Vojka ne bi bila celostna in prikaz njenega prispevka k razvoju vzgoje in izobraževanja na Koprskem ne popoln, če ne bi omenili njenega deleža pri usposabljanju mladih učiteljev in pri uveljavljanju sodobnih učnih metod in oblik vzgojno-izobraževalnega dela.

Ko se je v šolskem letu 1953/54 učiteljišče preselilo iz Portoroža v Koper, je osnovna šola Janka Premrla-Vojka postala njegovo učno središče in mu zagotovila potrebne vadniške razrede. Tu so učiteljiščniki hospitirali pri pouku in pod mentorskim vodstvom profesorja Boža Černelča ter vadniških učiteljic pripravljali in imeli svoje prve učne nastope. Koliko zavzetosti, mentorske skrbnosti in svetovalne pomoči je spremljalo tedaj te prve korake vsakega posameznika v pedagoški poklic! Tako so se bodoči učitelji ob teoriji, lepih praktičnih zgledih in lastnih izkušnjah uspešno usposabljali za pedagoško delo.

Vadniški oddelki so bili v vsebinskem pogledu organski del osnovne šole Janka Premrla-Vojka. Prizadevanja vadniških učiteljic so bila tesno povezana s celotnim delom in skupnimi prizadevanji za napredek vzgoje in izobraževanja celotnega učiteljskega kolektiva. To so bila leta, ko je osnovna šola Janka Premrla-Vojka utirala nova pota pri uveljavljanju sodobnih učnih metod in pri posodabljanju učnega procesa. Na temelju razmeroma skromne didaktično-metodične teorije je bilo treba iskati, v praksi preveriti in nato uveljaviti nove učne metode, oblike in sredstva, skladne s cilji naše samoupravne socialistične šole. Te napredne naloge so poleg vadniških učiteljev uspešno opravljali tudi drugi učitelji osnovne šole Janka Premrla-Vojka. Zato so bili na njej tudi vzorčni nastopi za učitelje iz celotnega koprskega območja, kasneje pa so na njej imeli učne nastope učitelji, ki so polagali strokovne izpite.

Osnovna šola Janka Premrla-Vojka je v teh okoliščinah z zglednim delom, mentorsko pomočjo in ustvarjalnim prizadevanjem učiteljskega kolektiva dosegla v nekaj letih raven vzgojno-izobraževalnega dela, po kateri smo jo lahko brez pridržka uvrščali med ugledne slovenske osnovne šole — med tiste šole, ki so izžarevale svoj vpliv v širše okolje in pomembno prispevale k napredku naše osnovne šole.

Jože Valentinčič

SPOMINI

Raznarodovalna politika Italije po prvi svetovni vojni je pustila na Koprskem hude posledice na gospodarskem, še posebej pa na kulturnem in šolskem področju.

Do osvoboditve ni bilo slovenskih šol. Zato je bilo ob otvoritvi slovenske šole mnogo težav. Rešiti je bilo treba vprašanje šolskih prostorov, opreme, učil, vpisa učencev v šolo, kadrov in drugo. Mnogo teh težav je bilo treba reševati tudi v šol. letu 1952/53, ko sem bil imenovan za upravitelja te šole.

Šolski okoliš je bil zelo velik. Obsegal je naselja Kampil, Triban, Salaro, Kančan, Semedelo in mesto Koper. Starši so bili po večini koloni. Otroci so slabo govorili slovensko. Bilo je potrebno mnogo osebnega prepričevanja, da so starši vpisali otroke v slovensko šolo. Nekateri otroci sploh niso prišli v šolo, zato je bilo treba osebno obiskati starše na domovih in jih pripraviti, da so otroke le poslali v šolo.

Vprašanje prostorov je bilo vedno zelo pereče. Leta 1951. je bilo zgrajeno novo šolsko poslopje s 16 učilnicami na ruševinah zloglasne kaznilnice. Zgrajeno je bilo za potrebe slovenske osnovne šole in italijanske osemletke ter tako simboliziralo novo svobodno življenje slovenskih in italijanskih otrok na ruševinah mračnega fašizma. Število otrok je iz leta v leto naraščalo in je zaradi tega bila prostorska stiska stalno prisotna. Prišlo je celo do tega, da so morali nekateri oddelki šole gostovati v bivši ženski obrtni šoli, kjer so bile 3 učilnice temne in vlažne, ter v slovenski gimnaziji. Kot izhod iz tega stanja je bilo sklenjeno, da se šolska stavba nadzida za eno nadstropje. To je bilo uresničeno v začetku 1958. leta in s tem končno rešeno vprašanje prostorov za dvoizmenski pouk.

Nekaj težav je bilo tudi s kadri. Včasih je manjkala učna moč, veliko je bilo porodniških in bolniških dopustov, zaradi česar je bilo treba mnogo nadomeščati. To je bila velika obremenitev za učitelje.

Da bi bil pouk čimbolj nazoren in uspešen, so si prizadevali vsi učitelji na šoli. V vseh razredih so bili uvedeni vzorni nastopi, ki so bili na rednih mesečnih konferencah kritično obravnavani. Na razrednih aktivih so razredniki usklajevali svoje delo s celotnim delom na šoli. Kot zelo dobre oblike za izpopolnjevanje in poglobljanje v metodičnem pogledu so se izkazale medsebojne hospitacije, na podlagi katerih so učitelji izmenjavali svoja izkustva. Tudi na 14-dnevnih sindikalnih sestankih so se učitelji izpopolnjevali ob obravnavanju pedagoških in političnih vprašanj.

V občini je bilo še mnogo učiteljev brez strokovnega izpita. Zato je bila osnovana ogledna hospitacijska šola, ki je služila za hospitacije okoliških učiteljev. Ta naloga je bila poverjena naši šoli. Tudi za potrebe učiteljišča so bili

na naši šoli 4 oddelki določeni kot vadnica. Na enem teh oddelkov sem tudi sam poučeval.

Prehod učencev iz 4. razreda osnovne šole v 1. razred nižje gimnazije je bil za učence precej težaven. V osnovni šoli je bil razredni pouk, v gimnaziji pa predmetni. Da bi te težave čimbolje premagovali, so se učitelji in profesorji dogovorili, da bodo učno delo usklajevali z medsebojnimi hospitacijami.

Leta 1958. je bila izvedena reorganizacija osnovnega šolstva. Organizirane so bile osemletke. V Kopru sta bili formirani iz osnovne šole, ki je imela že 21 oddelkov, in iz nižje gimnazije dve osemletki.

Ob tej spremembi sem bil razrešen upraviteljskih poslov. Vsem učiteljem, ki so bili v času mojega upraviteljevanja na šoli, se prav lepo zahvaljujem za vzorno sodelovanje, medsebojno razumevanje in pomoč.

Danilo Maver

—O—O—O—

Osnovna šola Janka Premrla-Vojka praznuje petintridesetletnico svojega delovanja. Vsak jubilej pa več ali manj vodi v razmišljanje in je nehote pogled v preteklost. Tudi sama sem se zazrla v dni, ko sem službovala v tej šoli.

Spominjam se šolskega leta 1958/59, ko sem prišla na šolo. To je bilo prvo leto šolske reforme. Tedaj je postala obvezna šola organizacijska celota. Pod

Poslovali smo se od najdražjega učitelja

isto streho smo se srečali učitelji razredne in predmetne stopnje. Pred tem so bili namreč višji razredi sestavni del gimnazije in upravno niso bili povezani z osnovno šolo. V novih razmerah nas je čakala ena izmed temeljnih nalog — povezati učiteljski zbor v pedagoški kolektiv osnovne šole. Dobro smo se zavedali, da bomo laže uresničevali smotre šolske reforme, če ne bo pregrad med razrednimi in predmetnimi učitelji. Mislim, da smo imeli pri tem srečno roko. Ne spominjam se, da bi se kdaj »šli« razredne in predmetne učitelje. Tudi ni prišlo nikoli do tega, da bi podcenjevali ali precenjevali delo enih na račun drugih. Vsi smo bili samo učitelji. Zavedali smo se, da smo vsi člani istega učiteljskega zbora, ki mu je zaupano, da vodi našo šolo pri uresničevanju njenih vzgojno-izobraževalnih nalog. Prizadevali smo si, da bi se vsi učitelji čim boljše spoznali z delom in problemi celotne šole. To smo uresničevali na različne načine. Organizirali smo medsebojne hospitacije, seznanjali se s problematiko razrednega in predmetnega pouka ter skupno iskali poti iz morebitnih težav. Učitelji smo usmerjali svoje sile v izpopolnjevanje lastnega dela. Obogateni z znanjem smo lahko kvalitetnejše opravljali različne naloge. Pri tem so veliko prispevali tudi strokovni aktivisti, ki so redno delovali na šoli. Učitelji so se na teh sestankih dogovarjali o raznih vprašanjih, ki so nastajala ob uresničevanju učnega programa. Prav tako ne smemo pozabiti na tiste učitelje, ki so pri uveljavljanju šolske reforme samoiniciativno vnašali novosti na didaktično-metodičnem področju. Iskali so novih poti pri uvajanju učencev v svet branja in pisanja, odpirali vrata skupinskemu pouku, spreminjali dotedanjo prakso na področju likovne vzgoje in še mnogo drugega. S svojim delom so navduševali še ostale učitelje, ki so se jim pridruževali, in vrste inovatorjev so se krepile.

Učiteljski zbor se je dobro zavedal velikega vzgojnega pomena, ki ga imata pionirska in mladinska organizacija. V njunem okviru je organiziral prostovoljne dejavnosti učencev z dokaj pestrim izborom. Vse to so vodili učitelji, seveda brezplačno.

Delavnost, požrtvovalnost, zavzetost in iznajdljivost učiteljev niso poznale meja. Ves čas, ko sem ravnateljvala na tej šoli, sem lahko ugotavljala njihovo izjemno prizadevnost, marljivost, željo po izpopolnjevanju lastnega dela. Nikoli ni nihče odklonil naloge, ki mu je bila poverjena in prizadeval si je, da bi jo čim boljše opravil. Mislim, da so to velike odlike, na katere ne bi smeli nikoli pozabiti.

V veliko oporo pri našem delu nam je bil v tem času šolski odbor. Vsi člani, zlasti pa še predsednik, sedaj žal že pokojni tov. Leon Perharc, so se živo zanimali za naše probleme in jih radi pomagali reševati. Na pobudo šolskega odbora se je šola poimenovala po narodnem heroju Janku Premrlu-Vojku, s čigar starši je vzdrževala medsebojne stike. Šolski odbor je tudi navezal stike s tovarno TOMOS. Zaprošil jo je, da bi prevzela patronat nad šolo, čemur se je rada odzvala. Že kmalu nam je podarila magnetofon in kinoprojektor, kar je bila izredno velika pridobitev za šolo. Vezi s tovarno pa so se utrjevale in se njuno sodelovanje odvija še danes.

Rada se spominjam na tisti čas, ko sem bila članica kolektiva te šole. Ob jubileju želim delavcem šole, da bi tudi vnaprej uspešno opravljali svoje poslanstvo, ki ga imajo kot vzgojitelji in učitelji v naši socialistični samoupravni družbi.

Marta Trobec

Teško je odgrinjati kopreno, s katero je čas, neutrudni snovalec, prekril dogodke, ki so utonili v nepovrat.

Pa vendar! Skozi to kopreno kljub temu tu in tam odseva droben žarek, ki osvetljuje preteklo temo. Zazrimo se v to razpoko!

Petintrideset let je, odkar se je na tleh našega tedaj zaostalega mesteca, v šolskih prostorih oglasila slovenska beseda. Žive in pisane priče izpovedujejo, kako je bilo takrat. Sprva plaho in skoraj nezaupno so mali učenci začeli prihajati v hram učenosti, nesproščeno in malce začudeno so poslušali učitelja, saj je govoril precej drugače, kot so zvene le besede, ki so jih govorili doma.

Čez pet let, ko je pouk že potekal v novi šoli, so razmere že bile drugačne, a vendar še precej različne od današnjih.

Učiteljski kader se je z vso ljubeznijo zavzemal, da čimprej naredi čimveč. Uspehi niso izostali. Vedno več mladine je po končanem obveznem šolanju prestopilo na gimnazijo, na ekonomsko šolo ali učiteljske, edine šole, ki so takrat tu obstajale, ali pa se vključil v proizvodno delo.

Drobnih dogodkov, šaljivih ali tragičnih, ki so se rojevali med šolskim življenjem, je prav malo ohranil spomin. Pa vendar! Dogajalo se je, kakor se dogaja še danes, da je v otroku, kljub vsej učiteljevi prizadevnosti in dobri volji ostal odpor do šole. »Šola je«, tako je zaključil, »malce dolgočasna zadeva. Zakaj ne bi poskrbel za zabavo vsem, pa še prav imeniten se bom vsem zazdel.« In hajdi, ena dva se je v ugodnem trenutku povzpел na zidni napušč v drugem nadstropju, v grozo in strah učiteljice in učencev. — Pa še drugi primer! Otrok je prišel z dežele. Čeprav že enajstletni fant, v šolo doslej še ni hodil. Kako lepo je bilo pohajkovati po prostranih gozdovih, zvečer bedeti med vrstniki ob ognju, poslušati pogovore starejših in zvok violin. »Kam sem sedaj zašel? Res ni preželezen, a vendar je red! Pa mu ubežimo!« In se je zleknil po dolgem na tla, roke pod glavo, skoraj bi vsak hip spokojno zadremal.

Strokovnih služb takrat seveda še ni bilo, pa so se v podobnih primerih morale učiteljice znajti, kakor so vedele in znale.

Šola je krepko zaorala tudi na kulturno področje. Vedno bolj pogoste in vedno bolj kakovostne so postajale prireditve. Od začetnih skromnih predstav v slogu »literarnih lepljenk«, sestavljenih iz drobnih prispevkov posameznih razredov do celovečernih igrice. Pa ni šlo vedno gladko. Zataknilo se je predvsem po tehnični plati. Ni bilo kostumov, ne rekvizitov. V vsem smo se morali znajti s prislovično partizansko iznajdljivostjo. Pa se je nekoč pripetilo tudi tole: Prireditve naj bi se pričela ob 16. uri. Ura je bila že 15.45, dvorana nabito polna, otroci na odru, pa tudi v dvorani na moč nestrpni. Na odru in v dvorani pa — tema. Dežurnega električarja od nikoder! Kaj storiti! Ni druge rešitve! Režiserka zbere ves pogum, začne lesti po lestvi visoko pod strop do električnih naprav, z večjo in manjšo srečo odpira in zapira stikala na komplicirani električni napravi. Zsvetilo se je, pa spet ugasnilo, pa pomežiknilo in zablestilo. Zadovoljili smo se s tem, kar bo, bo! Z odra so se oglašale že prve besede, ko je končno prišel težko pričakovani mojster. Da si je tovarišica pri »plezanju« raztrgala par novih najlonk (takrat dragocena stvar), je bila v spletu nevšečnosti zanjo precejšnja, za potek predstave pa malenkostna nevšečnost. Naši igralci pa so se le postavili in znova potrdili vrednost svoje šole.

In ure telesne vzgoje! Telovadnice ni bilo! Tri tedenske ure telesne vzgoje so bile na urniku. Ta, za otrokov telesni razvoj tako pomemben predmet, smo nujno morale neokrnjeno poučevati. Toda kje? V zatohlih učilnicah, kjer se je sprva gnetlo tudi do štirideset učencev istočasno. Pa so nas videli telovaditi na različnih primernih terenih našega ljubega mesta. Danes ob morju, jutri na travniku ob semedelski cesti, pa na solinah in še kje. Učiteljice so dodobra razvile »obveščevalni sistem« in s skupnimi močmi odkrivale primerne prostore za naše telovadne podvige. In tako so nas mimoidoči lahko občudovali, kako smo mlajše in starejše »tršice« marljivo korakale ali kako drugače sodelovale pri telovadnih podvigih svojih učencev in tako izvajale obvezni telesno-vzgojni program.

Zavesa je padla! Nič več se ne preblisne iz teh davnih, a vendar tako bližnjih dni. In še stoji in bo stala ponosna stavba ob našem modrem morju, poslušajoč šelestenje jesenskih pa tudi poletnih dreves. Pisk parnikov včasih pretrga šolski mir in otrokom naznanja, da vodi od tod pot v življenje in v svet. Da, ta pot ne bo nejasna in negotova, po njej ne bo korakal nekdanji zaničevani ribič in kolon. Po njej bo korakal razgledan, svetu odprt, sodoben slovenski človek.

Milena Skrt

ODLIKOVANJA, POHVALE, PRIZNANJA IN NAGRADE ŠOLI IN DELAVCEM

PRIZNANJA ŠOLI

- POHVALA OBČINSKE ZVEZE KULTURNO-PROSVETNIH ORGANIZACIJ KOPER (1971)
- OBALNA KONFERENCA SZDL — PRIZNANJE OF (1977)
- PRIZNANJE PEDAGOŠKE AKADEMIJE V LJUBLJANI ZA USPEŠNO MENTORSKO DELO (1978)
- PRIZNANJE PREBIVALCEV VASI KAVALIČI IN KS PRIDVOR ZA OBISK IN OBDARITEV OB 30. OBLETNICI OSVOBODITVE (1975)
- ZAHVALNA LISTINA RRK ZA KREPITEV SOLIDARNOSTI IN HUMANIH ODNOSOV MED LJUDMI, NAPREDEK ZDRAVSTVENE KULTURE IN AKTIVNOSTI PRI RAZVOJU ORGANIZACIJE RKS (1975)
- KNJIŽNA NAGRADA REP. KOMITEJA ZA VZGOJO IN IZOBRAŽEVANJE (1977)

PRIZNANJA DELAVCEM

PRIZNANJE IN NAGRADA TIS OBALNIH OBČIN ZA USPEŠNO IN POŽRTVOVALNO DELO NA VZGOJNO-IZOBRAŽEVALNEM PODROČJU

1969	1971	1974
Vilma Jenko	Danilo Maver	Štefanija Bizajl
Danila Kunej	Cirila Mesec	
Almira Marušič	1972	1976
Rafaela Omahen	Anka Žuvela	Vida Gojkovič
1970	1973	1977
Silva Černelič	Modest Kocjančič	Mirjana Bonin

PRIZNANJE ZAVODA ZA ŠOLSTVO SLOVENIJE ZA SODELOVANJE NA
2. MEDNARODNI RAZSTAVI UČIL IN ŠOLSKE OPREME

1973

Vilma Jenko
Almira Marušič

II. NAGRADA ZAVODA ZA ŠOLSTVO SLOVENIJE ZA UČNE LISTIČE NA
2. MEDNARODNI RAZSTAVI UČIL IN ŠOLSKE OPREME

1973

Almira Marušič

RED ZASLUG ZA NAROD S SREBRNO ZVEZDO

1968

Anica Cegnar
Tončka Ivančič
Danilo Maver
Vera Mozetič
Erna Rolih

1978

Karla Djurdjić
Vida Gojkovič
Vilma Jenko
Ljudmila Malc

RED DELA S SREBRNIM VENCEM

1978

Ruža Pišek
Angela Podlesek

PRIZNANJE ZPM KOPER ZA POŽRTVOVALNO IN VZTRAJNO DELO
Z MLADINO

1972

Štefanija Bizajl
Niveta Boberič
Anica Cegnar
Majda Ernestini
Vida Gojkovič
Tončka Ivančič
Pierina Jelen

Modest Kocjančič

Hermina Knol
Janez Knol
Danila Kunej
Sonja Lebar
Milka Malc
Janja Markežič
Almira Marušič

Marjeta Morovič

Ruža Pišek
Tomo Podobnik
Alberta Poles
Erna Rolih
Cilka Sindrakovski
Milena Ulčar

1978

Zdenka Abram
Verica Černigoj
Karla Djurdjić
Majda Ernestini
Vida Gojkovič
Janja Markežič
Angela Podlesek

PRIZNANJE ZPM SLOVENIJE ZA POŽRTVOVALNO IN VZTRAJNO DELO
Z MLADINO

1972

Vera Joksič
Angela Podlesek

1978

Zdenka Abram
Janja Markežič

ZLATA ZNAČKA ZPM SLOVENIJE ZA POŽRTVOVALNO IN VZTRAJNO DELO
Z MLADINO

1965

Vilma Jenko

1972

Karla Djurdjić
Vera Mozetič

1973

Majda Ernestini
Angela Podlesek

SREBRNI ZNAK ZVEZE SINDIKATOV SLOVENIJE

1980

Hermina Knol

UČNI USPEH V ŠOLSLEM LETU 1979/80

Razred	Izdelali										Niso izdelali											
	Število uč.		odl		pd		db		zad		Skupaj		vsi		%							
	M	Z	vsj	Z	vsj	Z	vsj	Z	vsj	Z	vsj	Z	1	2	3	4 skup.	Z	%				
1. A	14	8	22	7	5	12	3	3	—	—	—	22	8	100	—	—	—	—				
B	14	11	25	10	6	9	4	5	1	1	—	25	11	100	—	—	—	—				
C	14	9	23	10	5	10	3	3	1	—	—	23	9	100	—	—	—	—				
D	14	10	24	9	5	11	4	4	1	—	—	24	10	100	—	—	—	—				
1. R	56	38	94	36	21	42	14	15	3	1	—	94	38	100	—	—	—	—				
2. A	13	10	23	5	3	9	3	7	3	1	—	22	9	95,65	—	—	—	1	1	4,35		
B	11	11	22	7	4	8	4	5	2	2	1	22	11	100	1	—	—	—	—	—		
C	11	13	24	8	6	10	4	4	2	2	1	24	13	100	—	—	—	—	—	—		
D	10	13	23	5	3	11	8	5	1	2	1	23	13	100	1	—	—	—	—	—		
2. R	45	47	92	25	16	38	19	21	8	7	3	91	46	98,91	2	—	—	2	1	1	1,09	
3. A	12	12	24	3	2	12	5	8	4	1	1	24	12	100	—	—	—	—	—	—	—	
B	12	12	24	3	1	10	8	8	1	3	1	24	12	100	—	—	—	—	—	—	—	
C	13	10	23	7	6	8	3	5	—	3	1	23	10	100	—	—	—	—	—	—	—	
D	14	9	23	8	5	10	2	3	1	2	1	23	9	100	—	—	—	—	—	—	—	
3. R	51	43	94	21	14	40	18	24	6	9	5	94	43	100	—	—	—	—	—	—	—	
4. A	12	13	25	6	3	7	4	9	5	3	1	25	13	100	—	—	—	—	—	—	—	
B	11	14	25	6	6	8	2	9	4	2	2	25	14	100	1	—	—	—	—	—	—	
C	11	15	26	6	3	8	5	8	5	4	2	26	15	100	2	—	—	—	—	—	—	
D	15	11	26	6	4	10	5	5	—	4	2	25	11	96,15	2	1	—	—	—	—	3,85	
4. R	49	53	102	24	16	33	16	31	14	13	7	101	53	99,02	5	1	—	—	6	1	—	0,98
5. A	12	14	26	2	—	9	7	12	5	3	2	26	14	100	2	1	—	—	—	—	—	—
B	11	15	26	4	3	8	4	10	7	4	1	26	15	100	2	—	—	—	—	—	—	—
C	10	16	26	3	2	12	8	8	4	3	2	26	16	100	—	—	—	—	—	—	—	—
5. R	33	45	78	9	5	29	19	30	16	10	5	78	45	100	4	1	—	—	5	—	—	—

DRUŽBENO-POLITIČNE ORGANIZACIJE, SAMOUPRAVA UČENCEV IN INTERESNE DEJAVNOSTI V ŠOLSLEM LETU 1979/80

Vrste dejavnosti	Mentorji
1. Družbeno-politične organizacije:	
— zveza pionirjev Jugoslavije	Fifolt, Markežič, Jerman
— ZSMS	Ostrouška, Glavič
— mladi člani RK	Marušič
2. Šolska skupnost učencev:	Bremec, Medved
3. Društva	
— ŠŠD »Galeb«:	
košarka	Kocjančič
nogomet	Mihelič — zunanji sodelavec
atletika	Kocjančič, Slanc
selekcija (2. r.)	Jelen
ritmika	Slanc
šol. športna značka	Rejec, učiteljice 1. in 2. r.
— ŠKD:	
likovna sekcija	Omahen, Boberič
glasb.-instrumentalna s.	Bonin
otroški pevski zbor	Bizajl
mladinski pevski zbor	Bonin
dopisništvo	Podlessek, Sindrakovski
dramska sekcija	Urbič-Matelič, Mihalič
šolsko glasilo	Mastnak, Belej, Gorjup-Posinkovič
folklorna sekcija	Dimnik
4. Klub mladih tehnikov:	
Dom mladih tehnikov	Fičur
proizvodno-tehnični kr.	Prodan, Rubeša
foto krožek	Prodan
prometni krožek	Kukec
kolesarski krožek	Knol
5. Pionirska hranilnica:	Lebar
6. Krožki:	
biološko-kemični	Cerlini
zgodovinski in geograf.	Černigoj
matematični	Medved, Plešnik-Furlanič, Sojak
planinski	Podlessek, Joksič
obrambni	Rubeša
šahovski	Podobnik
7. Bralna značka	Pišek
8. Vesela šola	Drobnič

DELAVCI ŠOLE V ŠOLSLEM LETU 1979/80

Zap. št.	PRIIMEK IN IME	POUČUJE	OPRAVLJA DELA
1.	BELEJ Olga	angl. j.	
2.	BIZAJL Štefka	3. razred	
3.	BOBERIČ Niveta	2. razred	
4.	BONIN Mirjana	glasb. vzg.	
5.	BOŽIČ Vida		računovodja
6.	BREMEC Bruna	4. razred	
7.	CERLINI Anka	biolog., kem.	
8.	ČERNIGOJ Vera	zg., zem.	
9.	ČANČULA Ljudmila		snažilka
10.	ČATIČ Ljubinka		snažilka
11.	DIMNIK Metka	3. razred	
12.	DJURDJIČ Karla	4. razred	
13.	DROBNIČ Gabrijela		pomočnik ravnatelja
14.	FIČUR Marcel		inštruktor DMT
15.	FIFOLT Nada	1. razred	
16.	FRELIH Alberta		snažilka
17.	GLAVIČ Danijela		psiholog
18.	GORJUP-POSINKOVIČ Vida	italij. j.	
19.	GRLICA Branka		snažilka
20.	HADŽALIČ Hasiba		snažilka
21.	JELEN Pierina	2. razred	
22.	JERMAN Slava	4. razred	
23.	JOKSIČ Vera	biolog.	
24.	KNOL Hermina	4. razred	
25.	KOCJANČIČ Modest	tel. vzg.	
26.	KOROŠEC Marija		snažilka
27.	KOVAČIČ Fani		tajnik-blagajnik
28.	KLUN-KOKOL Duša	mat., SN	
29.	KUKEC Nadja	3. razred	
30.	LEBAR Sonja	2. razred	
31.	MARASPIN Ljubočka	angl. j., zem.	

32. MARKEŽIČ Janja	1. razred	
33. MARUŠIČ Almira	1. razred	
34. MASTNAK Florijan	slov. j., srbh. j.	
35. MEDVED Ljiljana	mat., fiz.	
36. MIHALIČ Zdenka	slov. j., italij. j.	
37. MISLEJ Nadja	3. razred	
38. OMAHEN Rafaela	likov. vzg.	
39. OSTROUŠKA Mirjam	slov. j., DMV	
40. PASTORČIČ Sonja		administr. v rač.
41. PAVLIN Karla		snažilka
42. PEROŠA Lilijana		snažilka
43. PLEŠNIK-FURLANIČ Geni	fiz., mat.	
44. PIŠEK Ruža		knjižničar
45. PODLESEK Angela	2. razred	
46. PODOBNIK Tomaž	zgod., zem.	
47. POLES Alberta		ravnatelj
48. PRODAN Alojzija	teh. vzg., lik. vzg.	
49. RADULOVIČ Marija		kuharica
50. REJEC Breda	učit. v PB	
51. REBULA Olga	slov. j. — začasno v Franciji	
52. RUBEŠA Rado	teh. vzg.	
53. SINDRAKOVSKI Cilka	slov. j., tel. vzg.	
54. SLANC Dragica	tel. vzg.	
55. SLUGA Nada		soc. delavec
56. SOJAK Ana	matem.	
57. STERLE Jožica		snažilka
58. ULČAR Milena	1. razred	
59. URBIČ-MATELIČ Irena	ital. j.	
60. ZLATKOVIČ Milan		hišnik-kurjač

Proslavljanje 35-letnice so nam omogočili in nas finančno podprli:

— Občinska izobraževalna skupnost Koper	Str.
— Kulturna skupnost Koper	3
— Izvršni svet občine Koper	6
— OK SZDL Koper	15
— Invest biro Koper	18
— Zavarovalna skupnost CROATIA območna skupnost Koper	21
— Zavarovalna skupnost TRIGLAV Koper	26
— IPLAS, kemična industrija Koper	31
— AGRARIA Koper	40
— Preskrba	47
— Vina Koper	53
— Excorrado	55
— TOK kmetijstvo	
— Istra-benz Koper	
— Propaganda Koper	
— Radio Koper	
— Primorske novice Koper	
— Kino podjetje GLOBUS film Koper	
— Hotelsko gostinsko podjetje TRIGLAV Koper	
— ZGP Primorski tisk Koper	
— SOČA Koper	
— Slavnik Koper	
— Adriacommerce	
— Zveza sindikatov Slovenije, kraško-obalni svet	

HVALA VSEM!

VSEBINA

	Str.
Uvodne besede predsednika OK SZDL Koper	3
Naših 35 let	5
Janko Premrl-Vojko	15
Na tem mestu so bili zapori	18
Prvi učenci slovenske osnovne šole	21
Ravnatelji šole	25
Najpomembnejši koraki na prehojeni poti PO Janka Premrla-Vojka Koper 1945 — 1980	31
Mentorsko delo učiteljev	46
Spomini	47
Odlikovanja, pohvale, priznanja in nagrade šoli in delavcem	52
Nekaj podatkov iz šolskega leta 1979/80	55

Izdala osnovna šola JANKA PREMRLA-VOJKA KOPER

Priglavil odbor

Uredili: Alberta Poljs in Angela Podlask

Znak obitnice: Ailjoša Pančič

Tisk: ZGP Prilivski tisk Koper

TOČD Tiskarna - JADRAN - december 1980

Škričala 2000 izvodov

VSEBINA

3	Uvodne besede predsednika OK SZDL Koper
5	Naših 35 let
15	Janka Premrl-Vojka
18	Na tem mestu so bili zapori
31	Prvi učenci slovenske osnovne šole
35	Ravnatelj šole
31	Nejpomembnejši koraki na prehojeni poti FO Janka Premrl-Vojka Koper 1945 — 1980
48	Memorandno delo učiteljev
47	Špomini
53	Oblikovanje pohvale, priznanja in nagrade šoli in delavcem
55	Nekaj podatkov iz šolskega leta 1979/80

Izdala osnovna šola JANKA PREMRLA-VOJKA KOPER

Pripravil odbor

Uredili: Alberta Poles in Angela Podlesek

Znak obletnice: Aljoša Panič

Tisk: ZGP Primorski tisk Koper

TOZD Tiskarna »JADRAN«, decembra 1980

Naklada 2000 izvodov

